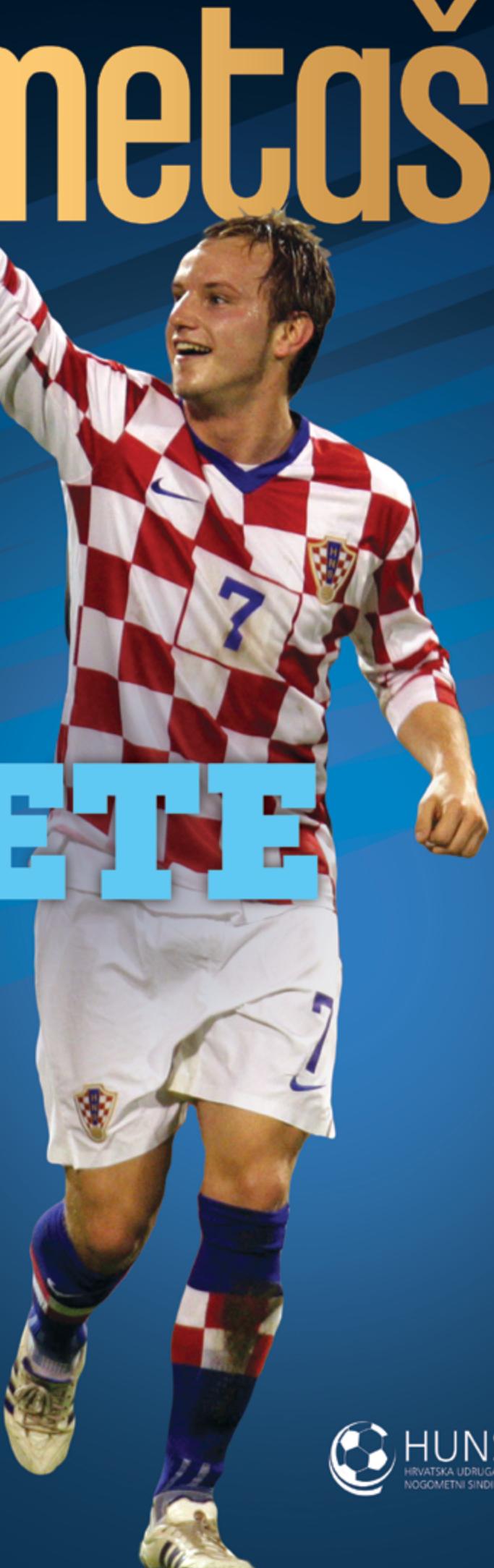

Nogometaš

VATRENI
MORAJU
DALJE

BEZ RAKETE

- + LAUREATI TROFEJA NOGOMETAŠ 2020.
- + NENAD BJELICA PROBUDIO OSIJEK
- + DINAMO I RIJEKA U EUROPSKOJ LIGI
- + REPREZENTACIJA JE JOŠ GRADILIŠTE

EPPUR SI MUOVE

Kada smo zaključivali prošli broj Nogometuša uhvatili smo se u razmišljanju tko zna što će biti kada na red dođe iduće 23. izdanje. Naravno, generator tih dvojbji, i u nogometnom smislu, bila je muka koju već desetak mjeseci proizvodi pandemija COVIDA-19. Koronavirus potpuno je promijenio svijet u njegovom funkcioniranju i ograničavanju. Iako smo se nadali da će vrijeme 'lockdowna' proći prije ili poslije, kasnije (polu) otvaranje i (polu)opuštanje pokazalo nam je kako ćemo se morati privikavati na drugačiju svakodnevnicu.

Ovaj uvodnik pišemo početkom listopada, kada se svijet, i Hrvatska, suočavaju s početkom drugog vala pandemije. Za razliku od prvog vala, zasad se ne razmatra opcija drugog potpunog zatvaranja. Štoviše, ljudi rade, sportaši se natječu, a negdje se, kao u nogometu, barem djelomice vratila i publika. Jačanje brojki zaraženih i zdravstveno vrlo ugroženih opet izaziva veliku brigu i strahove. Međutim, očito ćemo se svi morati pomiriti s time da će ograničenja, u svakom pogledu, biti naša stvarnost sve dok se ne pronađe odgovarajuće cjepivo za koronavirus.

O tome kako svijet nogometa funkcioniра u drugoj sezoni s teretom korone pišemo i u ovom broju. Donosimo rezime specifičnog HUNS-ovog izbora Trofej Nogometuš 2020., a koji je realiziran prije svega s velikim požrtvovanjem i željom da se kakvotako normaliziranje pokaže i tom akcijom, od strane djetalnika HUNS-a. Tko je ponio naslov najboljeg u pojedinoj konkurenciji možete pročitati na idućim stranicama, a službena podjela nagrada organizirat će se u idućim mjesecima, kako to budu dopuštale epidemiološke mjere i raspoloživost samih dobitnika.

Kao i svakog početka jesenskog dijela sezone bavimo se epizozima prijelaznog roka, kvalifikacijskim evropskim klupskim susretima te početkom reprezentativne igre. U svim tim analizama sagledavamo specifičnost aktualne situacije u kontekstu pandemije koja je utjecala kako na način igranja kvalifikacija (jedna utakmica), tako i na tijek prijelaznog roka. U ovom dijelu godine klubovi su u odnosu na prošle godine potrošili čak dvije milijarde eura manje na nove igrače. Uglavnom se trgovalo bez novca ili ozbiljnijih iznosa. Nije bilo kapitalnih transfera, ali je bilo puno posudbi. Kao da svi osjećaju terete krize prouzročene poremećajima pandemije, izostankom prihoda od gledatelja, sponzora i smanjenim uplatama za TV prava. Kako god, sama činjenica da nogomet nekako ide naprijed, daje UEFA donijela odluku da se na utakmicama može okupiti do 30% gledatelja u odnosu na kapacitet stadiona, da se jednostavno igra, iako su ograničenja opet sve veća, ipak budi neki optimizam.

Što se reprezentacije tiče, ona je krenula u Ligi nacija sa dva poraza, od kojih je onaj s Portugalom pokazao da Dalić mora pooštiti disciplinu u igri. Bilo je nešto bolje s Francuzima, a obje utakmice igrali su bez Modrića i Rakitića koji je objavio da zaključuje reprezentativnu karijeru.

Čini nam se zanimljivim ono što se događa u Osijeku, gdje je stigao Nenad Bjelica. Osim što je postao trener, Bjelica je dobio i sve ovlasti sportskog direktora te zapravo postao menadžer engleskog tipa. Bit će jako intrigantno vidjeti što će značiti za natjecateljski iskorak sve boljeg slavonskog kluba, kao i za odnose u Prvoj HNL.

Impressum
Godina 6 / broj 23
Studeni 2020.

Nogometuš

Glasilo Hrvatske udruge
"Nogometni sindikat"

Izvršni urednik: Mario Jurić
Vanjski suradnici: Robert Matteoni,
Mladen Bariša
Lektorica: Olivera Peroli Žodan
Grafika i dizajn: Drei Design
Tisak: Quo Vadis

NOGOMETUŠ IZLAZI
SVAKA TRI MJESECA

Nogometuš

- 3 UVODNIK**
- 4 OSMI IZBOR HUNS-a**
- 6 30 GODINA VATRENIH**
- 8 RED BUTTON U HRVATSKOJ**
- 10 IZNENADNI ODSTUP RAKITIĆA**
- 12 HRVOJE ĆUBIĆ**
- 14 ČLANSTVO U HUNS-u**
- 15 NOVI UCN STUDENTI**
- 16 PRIPREMA ZA EURO I ŽIVOT BEZ MODRIĆA**
- 18 BJELICA U OSIJEKU**
- 20 PRIJELAZNI ROK PO KLUBOVIMA**
- 22 LOKOMOTIVA APSOLUTNI POBJEDNIK**
- 24 IN MEMORIAM**
- 25 GDJE SU NEKADAŠNJI DOBITNICI TROFEJA NOGOMETUŠ?**

Kako je protekao osmi izbor HUNS-a i Sportskih novosti
Trofej Nogometaš?

JEDAN LUKA ZA LEGENDU, A DRUGI ZA PERSPEKTIVU

Kad smo se prije sedam godina odlučili pokrenuti izbor najboljih pojedinaca u netom završenoj klupskoj sezoni imali smo dvije odrednice. Prva je bila da nogometni sport, daleko najpopularniji u Hrvatskoj, dakako i u svijetu mora imati svoj cehovski izbor, u kojem će akteri sami među sobom glasati za najbolje. Druga odrednica je bila da taj izbor bude kvalitetno održan te da postane tradicionalan. Dakle, onaj izbor koji će se svake godine dočekivati s povišenim adrenalinom jer odaje najveće priznanje koje se može dobiti, a to je od kolega „u struci“.

Kada se početkom 2020. godine i Hrvatska suočila s prekidom normalnog i uobičajenog života, uzrokovanih pandemijom koronavirusa, činilo se da od nogometa do daljnog neće biti ništa. Bilo je neizvjesno hoće li se uopće ove godine moći birati najbolji pojedinci s obzirom da nema natjecanja. No, kako se ipak HNL pokrenuo, kao i europske lige, tako smo ipak dobili natjecateljsko pokriće koje mora na površinu izbaciti one koji su bili najbolji. Nije nas obeshrabrio ni stav FIFA-e, koja je otkazala svoj izbor The Best, kao ni njava France Footballa da neće birati Zlatnu loptu. Kada smo odlučivali što ćemo, UEFA je bila na sličnom tragu, ali se ipak suzdržala te je naposljetku u rujnu ipak istaknula laureate sezone.

Glavni tajnik HUNS-a Mario Jurić bio je od prvog trenutka rezolutan. Kako god bilo, ako se nastavi natjecanje, mi ćemo se potruditi provesti izbor. Prije

svega zato da nogomet dobije i ove godine svoje laureate, ali i iznad svega da održimo našu još mladu tradiciju. Uz podršku Olivere Peroli Žodan i Sandra Šoronde, tročlana HUNS-ova ekipa obišla je ubrzanim ritmom svih deset prvoligaša.

Naišla je na potpunu kooperativnost svih klubova, igrača i trenera. Zajedno smo se strogo pridržavali epidemioloških mjera, igrači su glasali na otvorenom, u maskama i na distanci, tako da nije bilo bojazni da bi se netko pritom eventualno mogao zaraziti. Koliko god je bilo naporno, brzo i ne baš opušteno iz razumljivih razloga, na kraju akcije osmog izbora bili smo sretni i ponosni što smo to odradili.

Kako je završilo mogli ste saznati u medijima, a sada to objavljujemo i u našem časopisu. Jedini odmak od tradicije, iako ne mali, jest što je izostalo druženje na svečanoj podjeli trofeja. Tijekom proteklih sedam godina mnoštvo aktera hrvatskog nogometa, aktualni reprezentativci, nogometni dužnosnici, mediji i razni gosti iz svijeta gospodarstva, politike i društvenog života, navikli su početkom lipnja na zaključenje sezone svečanom dodjelom. Ona će se za ovu priliku održati tijekom sezone i svakome ćemo dodijeliti njegovu statuu kad to situacija, obveze i protokoli zbog COVIDA-19 dozvole. Nadamo se da ćemo više laureata moći ugostiti u našim prostorijama, gdje bismo tako i promovirali sindikalnu nogometnu ideju, odnosno upoznali naše najbolje igrače s time koliko HUNS radi na poboljšanju statusa nogometaša u Hrvatskoj.

Najbolji igrač Hrvatske - Luka Modrić

Otkad je pokrenut izbor Trofej Nogometaš (tada Nogometni Oscar) Luka Modrić je pobednik u kategoriji Najbolji igrač Hrvatske!

Senzacionalno je to kako kolege nogometari u HNL-u poštuju kapetana Hrvatske i playmakera Real Madrida. I što je stariji, a sada mu je 35, Lukine su pobjede u ovom izboru sve uvjerljivije. Osma titula stigla je u trenutku kada se Luka Modrić ovjenčao i drugim naslovom prvaka Španjolske. Što god bismo rekli o njegovom nogometu, fantastičnoj mu karijeri, globalnom poštovanju kojeg uživa, statusu jedne od najvećih legendi kluba koji je u povijesti imao na desetine svjetskih zvjezdžadi par exellance, sve bi bilo ponavljanje. Hrvatska ima još vremena uživati u njegovoj igri, kao i navijači Reala, koji „navijaju“ da mu klub produži ugovor koji završava 2021. godine. Kao što naši navijači navijaju da Modrić predvodi reprezentaciju i nakon EURO-a iduće godine i oprosti se nakon Mundijala 2022. Sve je moguće, ali kako je kazao Modrić, ide korak po korak i vidjet će kako će sve to ispasti na EURO-u i potom odlučiti.

4

Najbolja momčad sezone HNL-a (4-3-3)

Livaković (Dinamo) – Silva (Osijek), Kolinger (Lokomotiva), Škorić (Osijek), Bočkaj (Osijek) – Moro (Dinamo), Caktaš (Hajduk), Ademi (Dinamo) – Petković (Dinamo), Marić (Osijek), Kastrati (Lokomotiva)

Najbolji mladi igrač Hrvatske – Luka Ivanušec

U 21. godini života ovaj sjajni nogometar dobio je prvo veliko priznanje kolega. Titula najboljeg mladog igrača Hrvatske svakako je veliki poticaj za Ivanušeca, ali i jasan znak razvoja još jednog važnog aktera nogometne nam perspektive. Sezonu 2019./20. započeo je u dresu Lokomotive, klubu u koji je stigao iz Varaždina još prije pet godina. Za Lokose je odigrao pet kola, a onda je, kao velika želja tadašnjeg trenera Nenada Bjelice, prešao u Dinamo. Maksimirski klub za njega je platio čak tri milijuna eura! Za Modre je nastupio u četiri utakmice Lige prvaka, a bio je čak i strijelac u onoj uzbudljivoj utakmici sa Šahtarom (3:3), kada se i nakon njegova poentiranja činilo da će Dinamo izboriti plasman u drugi krug. Ukupno je u sezoni odigrao za novi klub 27 utakmica i potvrdio talent više razine. Postigao je šest pogodaka uz dvije asistencije. Ivanušec, koji će u studenom navršiti 22 godine, već ima 108 nastupa u Prvoj HNL. To dovoljno govori o kvaliteti ovog mladog reprezentativca.

Najbolji igrač HNL-a - Bruno Petković

Kada je u ljeto 2018. godine stigao u Dinamo, bio je za širu javnost ipak velika nepoznаницa. Igrač tada u 24. godini, koji je obišao devet klubova u tri talijanske prve lige nije djelovao kao napadač koji bi mogao zaintrigirati. Kakva zabluda.

Vrlo brzo je Nenad Bjelica prepoznao kvalitete Brune Petkovića. Visoki (193 cm) centarfor starog kova iskazao je fantastičnu kontrolu lopte, tehniku, redao je pogotke i nadasve razigravao suigrače. Petković je u prošloj sezoni odradio 39 nastupa, postigao je 13 pogodaka, ali je 12 puta asistirao, što potvrđuje specifičnost njegova stila devetke. Igrama je zasluzio poziv u reprezentaciju gdje se vrlo brzo pokazao kao poseban napadač kakav je trebao Daliću. Nema nikakve dvojbe da je Petković od posebne važnosti kako za Dinamo, tako i za Vatrene, a priznanje kolega nogometara i struke to samo potvrđuje.

Najbolji travnjak Prve HNL – Rujevica

Ima nešto posebno u tom travnjaku na Rujevici jer je od početka svojeg postojanja odmah stekao veliko odobravanje svih aktera koji su na njemu igrali. Teren je među prvima u Hrvatskoj, a ne i prvi, napravljen u posebnom tehnološkom procesu miksanja umjetne i prirodne stvari. Zbog toga je Rujevica uvijek zelena, bez obzira koje je doba godine. I uvijek je bez „blatnjavih dijelova“, neovisno o tome pada li kiša i u kojoj količini. Mnogi igrači nam kažu da je travnjak brz i da se treba malo priviknuti na njega, ali kad se to dogodi onda je poseban guš i grana. Sve čestitke idu i onima koji ga godinama održavaju i uspijevaju i dalje, unatoč poboljšanju novih pet hibridnih travnjaka u Prvoj HNL, pozicionirati na prvo mjesto.

Najbolji trener Hrvatske - Nenad Bjelica

Napisani su tomovi o stručnoj potkovanoći te karijeri ovog Osječanina, nekoć vrhunskog nogometara u Hrvatskoj, Španjolskoj, Njemačkoj i Austriji, odnosno reprezentaciji. Bjelica, danas 49-godišnjak, prešao sezonu je proveo na klupi Dinama, ali samo do 25. kola. Tada je prekinuto prvenstvo zbog pandemije, a u toj pauzi došlo je do prekida suradnje između njega i kluba zbog neslaganja oko promjene ugovornih obveza. Sve to nije promjenilo stav kolega trenera koji su Bjelicu proglašili najboljim jer je s njime Dinamo već tada praktično osigurao naslov prvaka Hrvatske, a u jesenskom dijelu Lige prvaka Modri su igrali odlično i umalo izborili proljeće u elitnom natjecanju. Uz Bjelicu se niz igrača Dinama razvilo u reprezentativne vrijednosti odnosno napredovali su u tehničko-taktičkoj kvaliteti te su ostvarili transfere i općenito iskoračili.

Najbolji vratar Hrvatske – Dominik Livaković

Nije bilo puno dvojbi. Već godinama Dominik Livaković sjajno brani kako za najbolju hrvatsku momčad Dinamo Zagreb, tako i za reprezentaciju Hrvatske. U prošlom prvenstvu i sezoni, uključujući nastupe u Ligi prvaka, Livaković je iskazao ne samo visoku razinu forme, nego i ono što je iznimno važno za vrataru i posljedično za momčad, a to je kontinuiranost. U izazovnoj sezoni 2019./20. Livaković je za Dinamo branio na 26 utakmica HNL-a, 12 Lige prvaka i jednoj Kupa. U 39 susreta primio je 31 pogodak (prosjek 0,8 po utakmici), a sačuvao je svoju mrežu netaknutom u čak 21 nastupu. U pet kvalifikacijskih utakmica za EURO, bez poraza, primio je tri pogotka. S 25 godina Livaković tek ulazi u najbolje vratarske godine te će biti veliki oslonac za Vatrene i Dinamo.

Foto: Radiša Mladenović SN

17. listopada 1990. povijesni je dan kada je odigrana prva utakmica nove povijesti hrvatske reprezentacije

GRANDIOZNOST ZAČETKA VELIČANSTVENE NOGOMETNE EPOHE

U subotu, 17. listopada, hrvatski je nogomet diskretno obilježio tridesetu obljetnicu jedne utakmice. Jedni ju, s nogometnog aspekta, tretiraju povijesnom, drugi pak političkom. No, bez obzira na prefiks, ostat će zapisano za vjekova da je 17. listopada 1990. hrvatska nogometna reprezentacija pobijedila momčad Sjedinjenih američkih država i to u Maksimiru rezultatom 2:1.

Za pojavnost 17. listopada bitno je spomenuti još jedan datum: 6. rujna

1990., kada je predsjednikom tadašnjeg Nogometnog saveza Hrvatske postao Mladen Vediš. Ambiciozni magistar ekonomskih znanosti i političar u usponu. Autoritetom se nametnuo nogometnom miljeu na Terazijama, ali i upustio u vrlo zahtjevnu i nadasve riskantnu političku avanturu organiziranja međunarodne utakmice.

Za slaganje organizacijskog mozaika nogometnog susreta Hrvatske i SAD-a bila je neophodna podudarnost mnoštva

detalja. Onaj fundamentalni riješen je (po)tajno: State Department odobrio je nacionalnoj momčadi SAD-a gostovanje u Zagrebu!

No, hrvatski su nogometni zanesenjaci morali dobiti i privolu FIFA-e, odnosno UEFA-e za odigravanje utakmice dviju reprezentacija od kojih jedna nije bila verificirana članstvom u spomenutim asocijacijama.

Sretna okolnost po realizaciju tzv. projekta Amerika mogla se obuhvatiti u dvije riječi:

Foto: Radiša Mladenović SN

Ante Pavlović. Na užas nogometnog dijela Jugoslavije, generalni sekretar FSJ-a riješio je sve potrebne certifikate u vezi odigravanja međunarodne utakmice između Hrvatske i SAD-a! Srpski mediji Pavlovića su promptno preimenovali u Pavelić!

Nadalje, za gostovanje reprezentacije SAD-a trebalo je njihovom savezu dati 90 000 dolara. U tom trenutku, spomenuta je svota predstavljala enormnu količinu novca. Poglavito za Nogometni savez Hrvatske. Ali, bilo je to vrijeme nacionalnog entuzijazma. Dijaspora je živjela sloganom: sve za Hrvatsku!

Amerikanci, sa sportskog aspekta, nisu bili bezazleni protivnik. Na Svjetskom prvenstvu održanom nekoliko mjeseci ranije, u Italiji, stigli su do četvrtzavršnice. Kao i Jugoslavija. A turneju po Europi započeli su pobjedom protiv Poljske (3:1). Ustoličeni izbornik tek novoustanovljene hrvatske reprezentacije bio je Dražan Jerković. Imao je naizgled lak zadatok. Jugoslavensku vrstu najvećma su konstituirali hrvatski nogometari ili igrači iz hrvatskih klubova. Na Svjetskom prvenstvu u Italiji takvih je bilo devet: Tomislav Ivković, Zoran Vulić, Robert Prosinečki, Davor Jozić, Zlatko Vujović, Alen Bokšić, Robert Jarni, Davor Šuker i Andrej Panadić. Od 22! Bez Zvonimira Bobana! Sastavljući popis za talijanski nogometni summit, selektor Ivica Osim kapetan Dinama je zaboravio.

Međutim, ono što se doimalo tako izglednim, u fazi realizacije pokazalo se gotovo iluzornim. Jerkoviću se odazvao jedino Zoran Vulić. Hrvatskom je izborniku otpočetka najveći problem bila Jugoslavija.

Naime, tog 17. listopada mlada je reprezentacija bivše države igrala kvalifikacijski ogled s SSSR-om. U Simferopolju, na Krimu, domaćin je pobjedio 3:1, a strijelac jedinog gola za plave bio je Bokšić. Uz njega, članovi te selekcije još su bili Boban, Jarni i Panadić. Šuker je izostao zbog ozljede.

Većina Jerkovićevih kandidata igrala je u europskim klubovima, a ta je činjenica projicirala gotovo nerješiv problem.

Čelnici klubova, u kojima su igrali potencijalni hrvatski reprezentativci, svoje štićenike nisu željeli slati u nekakvu fantomsku reprezentaciju države, koja je samu sebe uvjeravala da postoji. Dolazak hrvatskih nogometara u Zagreb ovisio je ponajprije o njihovom autoritetu u klubovima, trenutačnoj susretljivosti poslodavaca i diplomatskim akrobacijama tek promoviranog tehničkog direktora reprezentacije, Zorislava Srebrića.

Na dan utakmice, 17. listopada, u zagrebačkom hotelu InterContinental izbornik Dražan Jerković registrirao je dolazak 14 nogometara. Stigli su Dražen Ladić (Dinamo), Tonči Gabrić (Rijeka), Zoran Vulić (Mallorca), Drago Čelić (Hajduk), Darko Dražić (Hajduk), Vlado Kasalo (Nürnberg), Saša Peršon (Dinamo), Gregor Židan (Dinamo), Kujtim Shala (Dinamo), Zlatko Kranjčar (St. Pölten), Ivan Cvjetković (St. Truiden), Aljoša Asanović (Metz), Mladen Mladenović (Dinamo) i Marko Mlinarić (Cannes).

Jerković je, u posljednji trenutak, zapisnik upotpunio dvojicom igrača Dinama. Kao vlasnik hrvatske putovnice Kosovar Kujtim Shala bio je legitimni kandidat za reprezentaciju, a pod rednim brojem 14. upisan je i Slovenac Gregor Židan.

Prema izvješću Nogometnog saveza Hrvatske, za prvu utakmicu novog doba prodano je 12 925 ulaznica (inkaso je iznosio 1 989 380 tadašnjih dinara). No, organizator je naveo i podatak da je još 9 207 ulaznica podijeljeno.

Na semaforu se zrcalila 29. minuta utakmice kada je Hrvatska povela!

- Nikada u karijeri nisam osjetio takvo oduševljenje i sreću kao u trenutku kada mi je trener druge momčadi Metza, Branko Tucak donio poziv za hrvatsku reprezentaciju. Kasnije mi je Srebrić priznao kako u Savezu nisu bili sigurni hoću li se odazvati jer su mislili da sam Srbin. Maksimirski spektakl neće nikada zaboraviti. Niti 29. minutu utakmice kada sam na Mlinarićevo dodavanje šutnuo loptu. Nisam niti gledao gdje se vratar nalazi. I baš se meni posrećilo da postignem prvi gol. Svi su se suigrači bacili na mene. I danas se naježim prisjećajući se tog događaja svaki put kada bih svjedočio o najuzvišenijem trenutku svoje nogometne karijere, Aljoša Asanović pričao je jednakim žarom i uzbuđenjem.

Samo pet minuta nakon hrvatskog vodstva, opet je grunulo na maksimirskim tribinama. Detonacije su još jednom popratile erupciju nesputanih emocija. I Ivan Cvjetković pogodio je svoje mjesto u povijesti hrvatskog nogometa. I njemu je loptu gurnuo Marko Mlinarić! No, kako je utakmica istjecala tako je i snaga hrvatske momčadi kopnila. Poglavitno kada se raspao dizajnerski trolist: Asanović – Kranjčar – Mlinarić. Prije nego su u 80. minuti smanjili omjer Amerikanci su pogodili i vratnicu.

Grčevitom ustrajnošću hrvatski su reprezentativci uspjeli obraniti rezultatsku stečevinu. Pogled na semafor nudio je nestvarnu sliku: Hrvatska – SAD 2:1! U prijevodu na politički jezik: nepostojeća država pobijedila je jedinu svjetsku velesilu!

Za hrvatski nogomet, 17. listopada 1990. ima značaj tzv. otkrića Amerike. Od spomenutog se datuma započela stvarati autohtonu vrijednost, zaštitni znak koji će ubrzo proslaviti i promicati postojanje jedne nove države. Međutim, prevladava dojam kako su tek rijetki svjedoci maksimirskog događaja bili svjesni njegove grandioznosti i začetka stvaranja jedne veličanstvene nogometne epohe.

RED BUTTON – važan alat borbe za poštenje u nogometu osmislio je FIFPRO

Aplikacija za anonimnu prijavu pokušaja namještanja utakmica aktivna i u Hrvatskoj

FIFPRO i **FIFA** potpisali su ugovor u suradnji koji podržava aplikaciju dostupnu na pametnim telefonima, a koja profesionalnim nogometšima omogućuje anonimno prijavljivanje svakog pokušaja namještanja utakmica. Red Button aplikacija u potpunosti je vlasništvo FIFPRO-a koja će biti distribuirana i dostupna profesionalnim igračima diljem svijeta i to preko maticnih nogometnih sindikata. Ona dopunjuje postojeće FIFA-ine platforme za povjerljivo prijavljivanje, uključujući FIFA Integrity aplikaciju i BKMS, kao i ostale mehanizme prijavljivanja koji su dostupni na nacionalnoj i međunarodnoj razini. FIFA je prepoznala Red Button aplikaciju kao važeći alat za prijavljivanje te će istražiti sve povjerljive podatke dostavljene putem ove aplikacije.

Mogućnost anonimnog prijavljivanja svakog oblika pristupanja u vezi s namještanjem utakmica pomoći će u zaštiti profesionalnih nogometnika zabrinutih zbog posljedica na njihovu karijeru, kao i osobnu sigurnost njih i njihovih obitelji.

Aplikacija je razvijena tehnologijom koja osigurava da na pametnim telefonima ne ostane ikakav trag o prijavi, niti o samom prijavitelju. Ali putem aplikacije

omogućeno je igračima koji to žele unesti svoje kontakt podatke kako bi ih istražitelji mogli povratno kontaktirati.

Prema Europolu nogomet je sport koji je najčešće na meti međunarodnog organiziranog kriminala koji koriste različite načine pristupanja igračima kako bi se što uspješnije pokušali infiltrirati u igru.

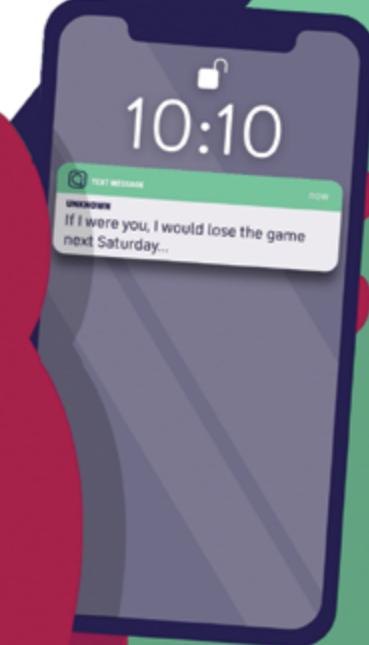
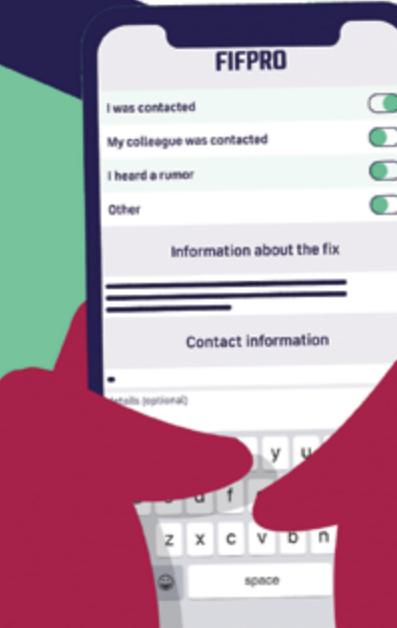
Ova aplikacija kreirana je u partnerstvu s finskim nogometnim sindikatom i finskom vladom, a prema nedavnom istraživanju Sveučilišta u Liverpoolu zauzela je najviše mjesto među 20 aplikacija za prijave u međunarodnom sportu.

U Hrvatskoj će ova aplikacija biti dostupna na hrvatskom jeziku i to već sredinom ovog mjeseca, a njezinu provedbu u Hrvatskoj omogućit će isključivo Hrvatska udruga

„Nogometni sindikat“. Bit će dostupna svim nogometšima i nogometnicama u Hrvatskoj kojima će omogućiti anonimno i sigurno prijavljivanje namještanja utakmica, a svi podaci bit će istraženi od strane FIFPRO-a, FIFA-e i Policijskog nacionalnog ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta i Ministarstva unutarnjih poslova u Republici Hrvatskoj.

Olivera Peroli Ždan u HUNS-u je zadužena za implementaciju ove aplikacije u Hrvatskoj

Jedan od velikana hrvatske reprezentativne povijesti odlučio je zaključiti reprezentativnu karijeru

OVO JE BIO TRENUTAK ZA NAJTEŽU ODLUKU, SADA POSTAJEM NAJVEĆI NAVIJAČ

Bio je ponедјелjak, 21. rujna kada je Hrvatski nogometni savez na službenoj stranici objavio vijest: nakon 106 nastupa i 15 postignutih golova dokapetan hrvatske reprezentacije i veznjak Seville, Ivan Rakitić, odlučio je oprostiti se od igranja za Vatrene!

Uz prigodnu izjavu samog Rakitića: -Oproštaj od hrvatske reprezentacije najteža mi je odluka u karijeri, ali osjetio sam da je ovo trenutak kada moram prelomiti i donijeti tu odluku. Uživao sam u svakoj utakmici koju sam odigrao za svoju domovinu, a nezaboravni trenuci sa Svjetskog prvenstva ostat će mi među omiljenim uspomenama u životu. Uvjeran sam da i dalje imamo sjajnu momčad koju čeka svijetla budućnost. Svojim priateljima i suigračima u reprezentaciji želim svu sportsku sreću svijeta u narednim izazovima, a u meni će imati najvećeg navijača.

Nakon spomenute objave i hrvatski su se mediji hvalospjevima oprostili od Rakitića. Još jednom su evocirali zanimljivu priču

o sinu ekonomskih emigranata, koji je dilemu između dvije domovine razriješio u korist emocija svojih roditelja. Ivanov otac, Luka Rakitić je Slavonac rodom iz Škirevaca, a majka Kata iz srednje Bosne pa je formalno Ivan mogao konkurirati i za reprezentaciju Bosne i Hercegovine. Sreću za boljim životom potražili su u Švicarskoj, gdje im je rođeno troje djece (Ivan u Möhlinu, 10. ožujka 1988.).

Odluku da se bavi profesionalnim nogometom Ivan Rakitić je donio vrlo mlad. Već u prvom razredu ispisao se iz srednje škole. U još veći rizik upustio se njegov otac, Luka Rakitić:

-Ivan je imao svega 13 godina kada su nam u kuću došli predstavnici Manchester Uniteda i nudili veliki novac i preseljenje u Englesku. Radio sam tada na bauštel i u džepu imao samo pet franaka, uz suprugu bez posla i troje malodobne djece. Ponudio sam Englezima s kavom i kulenom, ali sam ih na koncu odbio. Mislim da je to bio moj najbolji potez, kojim sam usmjerio i Ivanovu karijeru.

Ivan Rakitić jedan je od rijetkih hrvatskih reprezentativaca, koji nikada nisu igrali u HNL-u. Po nogometnom promišljanju i edukaciji, Rakitić je formalno Švicarac. Konačno, prošao je sve uzrasne kategorije švicarske reprezentacije, a u nekim je bio i kapetan. Stoga niti odluka glede dvojbe – Švicarska ili Hrvatska, za njega nije bila jednostavna. Gotovo istovremeno s Rakitićem i njegovom obitelji, u svibnju 2007. pregovarali su izbornici Hrvatske i Švicarske (Jakob Kühn).

Dolazak izaslanstva HNS-a u Basel (izbornik Slaven Bilić, pomoćnik mu Nikola Jurčević i glavni tajnik Zorislav Srebrić) bio je iznimno medijski popraćen događaj. Sastanku u hotelu Hilton nazočilo je desetak hrvatskih novinara. U jednom trenutku, Bilić i Rakitić ostali su jedan na jedan i razgovarali 15-ak minuta. No, u službenom obraćanju medijima Rakitić nije bio eksplicitan. Tražio je time-out za konačnu odluku. A istu je priopćio 23. lipnja 2007. godine.

Prvo izbornicima, Biliću i Kühnu. Ovog

Nakon što se oprostio s hrvatskom reprezentacijom za koju je nastupao 13 godina, Ivan Rakitić za Hrvatsku je televiziju dao izjavu:

„Uvijek želim ostaviti vrata otvorena. U bilo kojem slučaju, ne daj Bože. Moja reprezentacija, moji Vatreni, izbornik i cijela Hrvatska mogu računati na mene. Za minute i penale, uvijek spremam za moju Hrvatsku.

Dvojbu je li se Rakitić oprostio od nacionalne momčadi, otklonio je izbornik Dalić rječima:

„Žao mi je što je Rakitić napustio reprezentaciju, ali to je njegova odluka koju nemamo pravo preispitivati.“

potonjeg je jako ražalostio. Kao i mnoge Švicarce. Ali, kako je Ivan potpisao ugovor s njemačkim Schalkeom, izravnom gnjevu navijača ponajprije su bili izloženi članovi njegove obitelji. Dobivali su prijeteća pisma, čak i jednosmjerne zrakoplovne karte.

Prevladavao je dojam kako i FIFA duže od uobičajenog razmatra slučaj Rakitić jer je Svjetska nogometna federacija ipak locirana u Zürichu. Naposlijetu je i administrativno Rakitić postao hrvatski nogometar, a HNS je proslavio svoju najveću diplomatsku pobjedu.

Najviše minuta u igri na velikim natjecanjima

Hrvatski reprezentativac s najviše nastupa na velikim natjecanjima (europska i svjetska prvenstva) je Luka Modrić. Zaigrao je u 21 susretu. Ivan Rakitić ima utakmicu manje. Ali i više minuta provedenih u igri. Na tri EURO-a (2008., 2012. i 2016.) te Svjetskim prvenstvima (2014. i 2018.) skupio je sveukupno 1 856 minuta (23 više od Modrića). Sveukupno u 106 nastupa za Hrvatsku Rakitić je proveo na travnjaku 8 160 minuta, po čemu je na šestom mjestu među Vatrenima.

-Odnosi sa švicarskim savezom jedno su vrijeme bili u stanju mirovanja. Jasno da nisu mogli zaplijeskat našem angažmanu jer odlazak igrača kojega su smatrali budućnošću svoje reprezentacije, za njih je jamačno bio veliki neuspjeh. No, nakon što smo kasnije odnose doveli na razinu kakvi su bili i prije transfera, priznali su nam da razumiju zašto je Rakitić izabrao Hrvatsku. Kazao je o najstavnijem nogometnom prebjegu, tadašnji prvi

operativac nogometne organizacije, Zorislav Srebrić.

Za hrvatsku nogometnu reprezentaciju Ivan Rakitić je debitirao 8. rujna 2007. U Zagrebu je gostovala Estonija. Eduardo je s dva pogotka riješio dvojbe oko pobjednika utakmice (2:0), a posljednjih pola sata predstavio se Rakitić. Ušao je u igru umjesto Kranjčara, a maksimirske tribine dobine su novog ljubimca.

Nisu, međutim, svi Švicarci zamjerili Rakitiću što se čuti Hrvatom. Glavni sudac kvalifikacijskog ogleda s Estonijom, Švicarac Jerome Laperriere zatražio je od Rakitića dres po završetku susreta. Ivan

Najmlađi strijelac

U analima hrvatske reprezentacije Ivan Rakitić je upisan i kao najmlađi strijelac u natjecateljskim utakmicama. Imao je 19 godina, šest mjeseci i dva dana kad je 12. rujna 2007. u kvalifikacijama za Europsko prvenstvo 2008. upisao svoj drugi nastup za Hrvatsku i u 64. minuti utakmice (ušao je dvije minute ranije) postigao pogodak protiv Andore, za konačnih 6:0.

je ostao pomalo zatečen. Ipak, svoju je majicu iz debitantskog nastupa poklonio Švicarskom arbitru.

Već u sljedećoj utakmici, četiri dana kasnije, protiv gorštaka iz Andore Rakitić je zabio i prvi pogodak za hrvatsku reprezentaciju. Zaključno, u raskošnoj pobjedi 6:0. Da nije pogriješio pri odabiru shvatio je nekoliko mjeseci kasnije, 21. studenog, kada je Hrvatska pred 88 000 ljudi pobijedila Englesku na Wembley 3:2! Posredno, to je značilo da Gordi Albion neće biti sudionik Europskog prvenstva u nogometu! A već tiskani dresovi engleske reprezentacije našli su se na rasprodaji.

Najmlađi kapetan

Rakitić je u hrvatskoj reprezentaciji imao status dokapetana. No, u dvije prigode bio je i kapetan momčadi: u prijateljskom ogledu s Estonijom u Tallinu (0:0), 26. svibnja 2010. te također u prijateljskom susretu s Meksikom u Arlingtonu (SAD) 28. ožujka 2018. kada je bio i strijelac jedinog pogotka (1:0). Statistički, u Tallinnu, Rakitić je postao najmlađi kapetan u povijesti hrvatske reprezentacije. Imao je 22 godine, dva mjeseca i 16 dana.

Hrvatska je Euro 2008. otvorila pobjedom protiv domaćina Austrije rezultatom 1:0. Igra hrvatske momčadi bila je proglašena nervozom i brojnim kritikama zbog nešto skromnije izvedbe. No, najveće nezadovoljstvo nakon pobjede ispoljio je Ivan Rakitić, igrač koji u susretu protiv Austrije uopće nije nastupio. Pred novinarima je zdvojno konstatirao kako se osjeća prevarenim jer je s izbornikom Bilićem imao drugačiji dogovor!

Četvrtak, 12. lipnja 2008. smatra se značajnim danom u životu Ivana Rakitića, ali i nacionalne momčadi. Od prve minute pojavio se Rakitić u sastavu protiv Njemačke i postao najmlađi hrvatski reprezentativac koji je zaigrao na Europskim prvenstvima! U trenutku nastupa imao je 20 godina, 3 mjeseca i 2 dana.

U Klagenfurtu je Slaven Bilić patentirao i svojevrsni nogometni perpetuum mobile! Kao što je svojevremeno Ćiro Blažević uvjeravao nogometni svijet i mnoštvo oponenata da Zvonimir Boban, Robert Prosinečki i Aljoša Asanović mogu igrati zajedno, tako je Bilić u istu momčad ugurao Luku Modrića, Niku Kranjčara i Ivana Rakitića. Za svoju zamisao Bilić je donekle morao redizajnirati dotadašnji sustav igre (4-4-2). S trojicom fantazista nove generacije i samo jednim napadačem Hrvatska se posložila u rasporedu: 4-2-3-1. Takva redefinirana Hrvatska dobila je Njemačku (2:1), a onda s pričuvnim sastavom i Poljsku (1:0). Zajedljivi engleski novinari tada su ustvrdili kako će u finalu EURO-a igrati Croatia A protiv Croatije B. No, na putu do finala Hrvatima se ispriječila Turska. Nakon drame od 120 minuta (1:1) i raspucavanja jedanaesteraca, obje su Croatije eliminirane. Među onima koji su promašili s 11 metara bio je i Rakitić, uz Modrića i Petrića, a već je sanjao polufinalu EURO-a s Njemačkom u Baselu!

Ono što mu je u Beču uzeo, nogomet je Rakitiću i suigračima vratio u Rusiji. Upravo je Rakitić kao posljednji izvođač ostao upamćen u raspucavanju jedanaesteraca protiv Danske i Rusije na Svjetskom prvenstvu 2018. godine. Postlige senzacionalnog uspjeha i osvojene srebrne medalje mnogi su navijači očekivali kako će se i Rakitić pridružiti Čorluki, Subašiću i Mandžukiću. Međutim, nije se oprostio, ali je reducirao odazivanja na reprezentativne akcije. U kvalifikacijama za prolongirani EURO, upisao je svega četiri od mogućih osam nastupa.

Hrvoje Čubić je primjer kako se uz sportsku karijeru može uskladiti studij

UZ MALO VOLJE I TRUDA SVE SE STIGNE

Predstavi se, reci nam ukratko o sebi, gdje si sad?

Imam 28 godina i živim u Splitu. Student sam treće godine University College of Northern Denmark, smjer sportski menadžment. Što se nogometne karijere tiče, trenutno sam bez kluba, iako ponuda ne manjka, još uvijek nije stigla ona zadovoljavajuća.

Jesi li oduvijek želio biti nogometar? Ako ne, što si kao mali želio biti?

Želja i ljubav prema nogometu i prema sportu općenito se razvila jako brzo nakon što sam prvi put zakorčio na teren, oko šeste godine. Tada je krenulo, kao i svakom djetetu u gradu Splitu, maštanje o velikoj karijeri i nastupu jednog dana za Hajduk.

U kojim si sve klubovima igrao? Kako vidiš budućnost svoje karijere?

Nogometne korake sam počeo u Hajduku, gdje sam se zadržao punih 12 godina. Zatim sam otišao u Primorac iz Stobreča, potom Mosor iz Žrnovnice, slovenski Zavrč pa opet povratak u Mosor, belgijski Zaventem, NK Imotski, HNK Cibalia, RNK Split i NK Dugopolje.

Što se budućnosti tiče, jako je teško reći s obzirom na ovu čudnu situaciju pa i ne gledam toliko unaprijed, nego ići korak po korak, što je sada naći dobar i stabilan klub.

Kako si saznao za UCN? Zašto UCN?

Prvi „kontakt“ je bio preko kolega sportaša, a za sve informacije i defintivnu odluku mi je pomogla Hrvatska udruga „Nogometni sindikat“. Kao i, pretpostavljam, svakom sportašu, nakon svoje karijere tj. nakon aktivnog igranja, želja mi je bila ostati u sportu. Proučavajući UCN i sve ono što on nudi, odlučio sam se za njega. Tijekom studiranja sam samo potvrdio da sam donio ispravnu odluku. Također mi se svidjela fleksibilnost oko predavanja i ispita, mogućnost da svoje obaveze na studiju izvršavam onda kada mi vrijeme, odnosno nogomet, dozvoljavaju.

Jesi li već prije razmišljao o studiranju? Što te potaknulo na obrazovanje?

Naravno da jesam, ali nikako mi vrijeme nije dozvoljavalo. Kad sam saznao za UCN, program orijentiran prema sportu, kao i način studiranja koji mi se nudi, online predavanja, ispiti i grupni radovi, gdje nisam strogo ograničen vremenom, počeo sam intenzivnije razmišljati i eto prije dvije godine,

uz veliku podršku obitelji i djevojke sam se odlučio i upisati. I nisam požalio.

Kako uspijevaš organizirati svoje vrijeme? Za nogomet, učenje, obitelj i privatne obveze?

Priznati ću da je u početku bilo jako teško naći način kako sve to uskladiti, ali s vremenom sve je nekako sjelo na svoje mjesto, uz malo volje i truda ima se vremena za sve. Čak mogu reći da otkako sam upisao studij, sam dosta organiziraniji, planiram svoje vrijeme unaprijed i definitivno ga bolje iskorištavam.

Je li izvedivo istovremeno igrati i učiti? Kako uskladiti sve?

Iviše nego izvedivo. Tokom sezone, u natjecateljskom ritmu, intezitet treninga je dosta smanjen i najčešće su treninzi ograničeni na jednom dnevno, što daje i više nego dovoljno vremena za izvršavanje obaveza na studiju. Poteškoće mogu biti u pripremnom periodu, što zbog ritma treninga, što zbog umora, ali opet ta sama fleksibilnost studija i susretljivost predavača nadilazi sve prepreke.

Što nakon nogometa? Kako vidiš završetak svoje sportske/igrake karijere?

Nakon završetka svoje igrake karijere volio bih ostati u svijetu sporta i nogometa te u nekakvoj drugoj ulozi pokušati doprinijeti njegovu razvoju. Za sada nemam određenu funkciju na umu, ali po osobnim interesima i zanimanjima sam najbliže sportskoj politici u profesionalnom klubu.

Kako nogomet utječe na tvoj život i njegove ostale dijelove?

Nogomet traži puno odričanja i maksimalnu posvećenost, a zauzvrat te oblikuje i izgradi karakter, ukaže na različite ljudske i profesionalne vrijednosti, tako da je za mene nogomet način života. I iskreno se nadam da će tako i ostati i nakon završetka igrake karijere.

Koja znanja si usvojio na UCN-u? Moramo te pohvaliti da si upisao sad i drugi dio studija i ne samo to, već i da si odličan student na UCN-u.

Nakon završetka dvije godine studija stječe se AP (Academy Profession) diploma iz smjera Service, Hospitality and Tourism Management, gdje osim sporta se stječu sposobnosti i vještine i u drugim industrijama. Nakon toga slijedi upis na takozvani top-up, gdje je cijeli program strogo vezan uz sport. Za sebe mogu reći da sam razvio različite sposobnosti i znanja ne samo iz sporta, već i puno šire, i isto tako otvorio različite mogućnosti za svoju budućnost.

Jako sam zadovoljan i ponosan dosadašnjim uspjehom na UCN-u, čak sam dobio i posebno priznanje od UCN-a za iznimian trud i uspjeh tokom AP programa, što me silno motivira da nastavim u istom tonu.

Što bi preporučio drugim sportašima zašto da odaberu studij na UCN-u, posebice ako se premišljaju mogu li oni to?

Pokušajte, prebacite odgovornost i želju za uspjehom stečenu u sportu prema studiju i uvjeravam vas da problema neće biti. Uostalom, za bilo kakve informacije ili pomoći na raspolaganju su vam Nogometni sindikat, kao i svi bivši i sadašnji studenti UCN-a, uključujući i mene.

HUNS ima tri nova studenta na danskom sveučilištu

LUCIJA, KARLO I TINO ISKORISTILI VELIKU PRILIKU

Početkom svake godine tijekom veljače traju prijave za online studij sportskog menadžmenta na UCN-u u trajanju tri i pol godine. Nakon službene prijave i predaje potrebne dokumentacije, slijedi testiranje znanja engleskog jezika čije je poznavanje nužno za neometano i uspješno studiranje. Ove godine su aplikacijski proces uspješno završili Lucija, Karlo i Tino pa smo ih tom prilikom pitali koja su njihova očekivanja od studija koji je započeo novom akademskom godinom u rujnu.

LUCIJA HUMEL:

"Od UCN-a očekujem olakšano školovanje u smislu da se slaže sa svim mojim treninzima i utakmicama, tj. da me sport ne ometa u školovanju i da paralelno napredujem. Zadovoljna sam upisom jer se neću morati brinuti toliko o usklađivanju sporta i školovanja, kao u srednjoj školi. Svakom sportašu koji se želi profesionalno baviti sportom i školovati svakako bih savjetovala i preporučila UCN jer je to idealna prilika koju nudi HUNS."

Foto: ŽRK Osijek

KARLO TEŽAK:

"Zadovoljan sam upisom na UCN, očekujem dobru naobrazbu i program prilagođen profesionalnim sportašima. I nadam se da će više sportaša odlučiti upisati taj studij jer nudi nastavak u sportu nakon igračke karijere."

Foto: Igor Kralj/PIXSELL

Foto: legavolley.it

TINO HANŽIĆ:

"Najprije bih se htio zahvaliti HUNS-u koji mi je u ovom cijelokupnom procesu puno pomogao! Veliko mi je zadovoljstvo biti student UCN-a, ponajviše zato što daju pozornost, naravno, i samo znanje, nama sportašima. Ako ste i sami sportaš koji je zbog sportskih obaveza u nemogućnosti odlaska na fakultet, ovaj izbor je savršen za vas. Način na koji se uči gradivo (online nastava) savršeno izlazi u susret svakodnevnim obvezama.

Još jednom veliko hvala ekipi HUNS-a na odličnoj prilici u novim dokazivanjima i izvan sportskih terena!"

Pozivam sve profesionalne sportaše u Hrvatskoj da iskoriste ovu jedinstvenu priliku (školarina za sve tri i pol godine iznosi 600 eura) i studiraju na danskom sveučilištu kako bi uspješno nastavili svoju karijeru nakon igračke.

Sve potrebne informacije možeš pronaći na našoj internetskoj stranici www.huns.hr, dobiti mailom na administrator@huns.hr ili na 091/22222-32.

Za članstvo u Nogometnom sindikatu ne treba čekati hitne situacije, a pravna pomoć i zastupanje besplatni su za sve redovne članove

Kako postati član HUNS-a i ostvariti sve pogodnosti?

Redovnim članom HUNS-a može postati svaki profesionalni igrač nogomet te osoba koja je bila profesionalni igrač nogomet najmanje dvije godine. Podupirajući član HUNS-a je osoba koja je imala status redovnog člana HUNS-a, ali je zbog neplaćanja članarine taj status izgubila, a nije se izjasnila o dragovoljnem istupanju iz članstva, odnosno nije potpisala istupnicu. Naravno, i nogometarice su također članice HUNS-a i pozivamo sve, koji to još uvijek nisu, da se pridruže članstvu.

JEDNOSTAVNO DO REDOVNOG ČLANSTVA

1. Ako nikad dosad niste bili član HUNS-a, potrebno je ispuniti pristupnicu i poslati ju e-mailom na info@huns.hr. Pristupnicu možete ispuniti *online*, a pronaći ju možete na službenoj internetskoj stranici Nogometnog sindikata www.huns.hr.

Ako ste već član sindikata, onda preskočite ovaj korak.

Svaki novi član Nogometnog sindikata vlastoručnim potpisom na pristupnici potvrđuje da dragovoljno pristupa HUNS-u i da ujedno prihvaca Statut Sindikata.

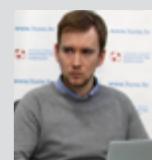
2. Svi igrači koji želi postati redovni član i ostvariti sva pripadajuća prava u skladu s istim, dužan je uplatiti iznos godišnje članarine na HUNS-ov račun:
HR50 2340 0091 1104 6842 4 (Privredna banka Zagreb d.d.)

Iznosi svih godišnjih članarina po različitim kategorijama javno su dostupni na www.huns.hr.

Prava i obveze redovnih članova su:

- plaćanje članarine
- bavljenje aktivnostima HUNS-a
- sudjelovanje u upravljanju poslovima HUNS-a
- čuvanje i podizanje ugleda HUNS-a
- čuvanje materijalnih dobara i izvršenje preuzetih obveza

Za sva eventualna pitanja, slobodno nas kontaktirajte:

Sandro Šoronda
administrator@huns.hr
+385 1 4622225
+385 91 2222232

Olivera Peroli Žodan
olivera.zodan@huns.hr
+385 91 2018400

Jedan od velikana hrvatske reprezentativne povijesti odlučio je zaključiti reprezentativnu karijeru

NA STAROJ SLAVI SE NE ŽIVI, NUŽNA REAKCIJA U KONTEKSTU PRIPREME ZA EURO

Foto: Marko Prpic/PIXSELL

■ Početak novog ciklusa u Ligi nacija za Zlatka Dalića i njegove izabranike, projicirao je i brojna pitanja. Poglavitno u kontekstu činjenice da su dvojica stozernih igrača – Luka Modrić i Ivan Rakitić otkazala rujansko okupljanje učišću ogleda s Portugalom i Francuskom. Trenerska filozofija Zlatka Dalića često se podudara s nogometnim doktrinama Ćire Blaževića. A jedna od čuvenih teza „trenera svih trenera“ jest: ako želiš sazнати pravo stanje stvari moraš snage odmjeriti s najboljima!

Na početku nove sezone Dalić doista nije mogao poželjeti moćnije protivnike: Portugal (europski prvak i pobjednik Lige nacija) i Francusku (svjetski prvak)!

Nakon deset mjeseci hibernacije hrvatska se reprezentacija okupila u Zagrebu. Bez Modrića i Rakitića. Njihovu je izočnost Dalić prokomentirao riječima:

- Dogovorno nemamo u kadru Modrića i Rakitića. Luka i ja smo procijenili kako je za njega i hrvatsku reprezentaciju najbolje da s Realom odradi pripreme u potpunosti. On je u godinama kada treba paziti na detalje i izbjegavati preveliki rizik. U situaciji kada

pravog odmora između dvije sezone de facto nije imao, svakako bi mu predstavljalo rizikigrati dvije zahtjevne utakmice u tri dana. Rakitić je pak bio primoran rješavati klupski status, kazao je hrvatski izbornik.

Umjesto senatora Dalić je navijestio promociju Nikole Vlašića i Marija Pašalića,

dvojice potentnih igrača, koji su proljetnim prezentacijama u klubovima (CSKA, Atalanta) opravdali invoviranje u okruženje nacionalne momčadi.

Zbog produljene, psihički zahtjevne, a fizički poprilično iscrpljujuće sezone Dalić je susret protiv Portugala započeo i bez Brozovića, Perišića i Petkovića.

Na stadionu Dragao u Portu Hrvatska je doživjela jedan od najtežih poraza u novoj povijesti (od 1990.). Kada je talijanski sudac Davide Massa označio svršetak utakmice s Portugalom, većini je hrvatskih igrača lagnulo. Upravo taj osjećaj utječe u negativnom rezultatu (1:4) poraz čini težim. Odavno neki suparnik nije hrvatskoj reprezentaciji stvorio toliko neugodnosti.

Hrvatska se reprezentacija evidentno nalazi u zahtjevnom trenutku evolucijskog razvoja. Razvidno je kako će nakon EURO-a iduće godine neki krucijalni igrači (ponajprije Modrić) napustiti nacionalnu momčad. Stoga je utakmica u Portu imala i svrhu predočiti nam tzv. pogled u budućnost hrvatske reprezentacije.

Svaka reprezentacija predstavlja živi organizam kojemu određene stanice odumiru, ali se iznova stvaraju nove i proces regeneracije neprestano se ponavlja. Zlatko Dalić nije prvi hrvatski izbornik kojega je zadesila nezahvalna zadača provedbe delikatnog procesa, popularno zvanog – smjena generacija.

Najteže razdoblje hrvatske je reprezentacija proživiljala za izborničkog mandata Otto Barića. Legendarni su Vatreni nestali sa scene, a novi se nisu odmah pojavili. U dvije godine permanentne potrage za novim licima, Barić je znao posložiti i momčad u kojoj su dominantno prevladavali igrači defanzivne orientacije. Ali, statistika potvrđuje da unatoč povjesno niskom rejtingu (na FIFA-inoj je listi Hrvatska pala na 32. poziciju), Otto nikada nije doživio katastrofu.

Od znamenitog 17. listopada 1990. kada je Hrvatska u Maksimiru pobijedila SAD rezultatom 2:1, do danas je nacionalna vrsta odigrala sveukupno 303 utakmice. U samo devet hrvatska reprezentacija je primila četiri ili više golova.

Momčadi Mirka Jozića, Zlatka Kranjčara, Nike Kovača i Ante Čačića nisu se nikada suočile s tako teškim porazima.

Poslije 22 mjeseca i propuštenih kvalifikacija za EURO u reprezentativni se kadar vratio Šime Vrsaljko. Nakon operacije koljena prebolio je COVID-19, ali u konačnici, nije konkurirao za oglede s Portugalom i Francuskom.

-Sjajna je vijest da nam se Šime vratio, ali nećemo ništa riskirati.

Bilo bi deplasirano forsirati njegov povratak na teren u ovako zahtjevnim utakmicama, ustvrdio je Dalić. Kasnije je stigla nažalost, loša vijest da se Vrsaljko po povratku u Madrid opet morao podvrgnuti artroskopiji zbog čišćenja ožljaka operacije koljena, koji su mu stvarali ozbiljne probleme i bol. Vratit će se punom pogonu krajem studenog.

Početak natjecanja u Ligi nacija predstavlja je i uvod u novu sezonu, ne samo za nogometu. S revitaliziranim konceptom u novu su sezonu ušli i proizvodači opreme. Tako je Nike u Portu (5. rujna) promovirao novi dres hrvatske reprezentacije. Tzv. pričuvnu garnituru. Redizajn znamenitog tamnog uzorka (apstraktni crni i sivi kvadrati protežu se cijelim dresom te se pojavljuju i na čarapama) koji je dominirao na Svjetskom prvenstvu u Rusiji, gdje je hrvatska reprezentacija stigla do finala.

Ćiro Blažević i Igor Štimac nelagodu su proživiljivali samo u prijateljskim utakmicama. Istinske frustracije prožimale su međutim Slavena Bilića protiv Engleza u kvalifikacijama za Svjetsko prvenstvo 2010. u Južnoj Africi te Zlatka Dalića na početku dva izdanja Lige nacija.

U konačnici, loš dan u Portu nije nužno ultimativno proglašiti kataklizmom i oglasiti alarm za opću opasnost. Problem će nastati jedino ako iz događaja na stadionu Dragao nismo došli do nikakvih spoznaja.

A za ukupnu i zaokruženu sliku aktualnog trenutka hrvatske reprezentacije bilo je potrebno posjetiti i Saint Denis. U prigradskom naselju Pariza, nazvanom po zaštitniku glavnog grada Francuske, Hrvatske doživjela novu neugodnost 2:4. Izbornik Zlatko Dalić poprilično je redizajnirao momčad za ogled s Francuzima. Izmijenio je gotovo sve igrače u posljednjoj liniji. U početnom je sastavu ostao samo Dejan Lovren, a priliku su (umjesto Vide, Jedvaja i Barišića) dobili Čaleta-Car, Melnjak i debitant Uremović. Također od prve minute zaigrali su Brozović i Perišić.

Dalić je s novim akterima nastojao promijeniti pristup igri, podići homogenost, kompaktnost, energiju i agresivnost hrvatske reprezentacije. Dakako, za neke je igrače utakmica s Francuskom predstavljala svojevrsni selektivni filter. Posebice za nova lica u obrani te nakon Portugala često prozivanog Matea Kovačića.

Zamisao o Ligi nacija kao pripremnom natjecanju za Europsko prvenstvo prihvatio je i francuski izbornik Didier Deschamps. U odnosu na momčad koja je nekoliko dana ranije u Stockholmu pobijedila Švedsku (1:0), u početnom su se sastavu protiv Hrvatske pojavila tek četvorica: primljenih golova u prekidu igre.

Lloris, Upamecano, Kante i Griezmann (od pričuva priliku su dobili N'Zonzi, Martial i Mendy).

Od početka susreta u St. Denisu hrvatski su nogometari tražili rehabilitaciju za počinjeno u Portugalu. Uspjeli su se nametnuti Tricolorima, a samopouzdanje im je učvrstio i efektan Lovrenov pogodak u 16. minuti. Uz Brozovića, koji je hrvatskoj momčadi podario stabilnost i taktičku disciplinu, obećavajuće je u središnjici izgledao i Kovačić.

Međutim, upečatljivo prvo poluvrijeme poništено je u posljedne dvije akcije. Dominantniji individualnom kvalitetom francuski su igrači u svega dvije minute preokrenuli rezultat. Dakako, uz značajnu pomoć nespretnosti i dekoncentracije hrvatske obrane.

Smirenom i racionalnom igrom hrvatska momčad je krenula u nastavak susreta. Prvjem Brekala Hrvatske je uravnotežila rezultat i nakratko se vratila u utakmicu.

ŠVICARSKA

Kad je ovaj broj već isao u tisak Hrvatska se pripremala za utakmicu sa Švedskom i Francuskom u Zagrebu. No, stignemo još pokriti reprezentativnu priču s odjecima prijateljske utakmice sa Švicarcima. Vatreni su u St. Gallenu svladali domaćine 2:1 (Brekalo i Pašalić) i bila je to prva pobjeda Hrvata nad Švicarcima od 1990.

Zlatko Dalić mogao je biti zadovoljan igrom svojih pulena, koji su bitno popravili dojmove i raspoloženja nakon dva poraza na početku Lige nacija. Ono što veseli su solidni nastupi D. Bradarića, Uremovića, Melnjaka, Čaleta-Cara, Pašalića i Budimira, koji su pokazali izborniku da na njih može računati u perspektivi. Proširenje konkurenčije svakako je dobar epilog ove utakmice.

Nažalost, Francuzi su pobjedu osigurali u prekidima igre, treći gol realizirali su nakon kornera, a četvrti s 11 metara.

U konačnici, Dalić može biti zadovoljan. Bilo je agresivnosti, discipline pa i kompaktnosti među linijama. Ali, sve je to bilo nedostatno u srazu. Daliću preostaje da u razdoblju do Europskog prvenstva popravi prezentacije svoje momčadi u defenzivnom segmentu i rješi zabrinjavajuće visok postotak primljenih golova u prekidu igre.

Arome povijesnih iskoraka u slavonskoj metropoli. Dolazak Nenada Bjelice samo je podigao temperaturu velikih nadanja navijača da je Osijek napokon sposoban za borbu za naslov prvaka Hrvatske

NAJTEŽE JE BITI PROROK U SVOM SELU, ALI BJELICA JE TIP KOJI RUŠI STEREOTIPE

Foto: Slavko Midzor/PIXSELL

Otkako je mađarski kapital riješio sve finansijske tegobe, do 2016. posrnulog kluba, nogometni život NK Osijeka u slavonskoj metropoli drastično se promjenio. Prije svega nema borbe za ostanak, a najvažnije je da nema ni borbe za opstanak kluba. Osijek je bio na rubu provalje, kao što je to prije sedam godina bio slučaj za Rijeku, ali je ulazak Lorinca Mezsarosa, imućnog mađarskog poduzetnika, postigao slične efekte kao kada je Gabriele Volpi došao na Kvarner sanirati riječkog prvoligaša. Naravno, svi se u Osijeku nadaju da će epilozi tih spašavanja biti slični kao i kod riječkih i po pitaju natjecateljskih dosega. Rijeka se od kluba koji se jedva spasio od ispadanja

iz Prve HNL te stečaja, unutar tri-četiri godine prometnula u klub koji osvaja trofeje i prodaje igrače za milijunske iznose. Što je najvažnije, Rijeka je ostvarila povijesni prvi naslov državnog prvaka!

U ovu sezonu Osijek je ušao s trenerom Ivicom Kuleševićem, ali je nakon tri kola, uz dva poraza i jedan remi, Uprava kluba odlučila promijeniti šefu struke. Na čelu Osijeka, od 23. lipnja je Ferenc Sakalj, dotadašnji dopredsjednik kluba. Sakalj je jedan od najbližih ljudi Meszarosa, osoba od maksimalnog povjerenja i odlučio mu je povjeriti kormilarenje klubom nakon što se povukao prethodnik Ivan Meštrović.

Te su se kadrovske promjene dogodile

prilično neočekivano, relativno brzo i bez detaljnijeg objašnjenja čime su motivirane. Ono što se kasnije događalo, a o čemu je ovdje riječ, možda daje naslutiti da su mađarski vlasnici htjeli ubrzati procese natjecateljskog i svakog drugog iskoraka u svom projektu s NK Osijekom. Sakalj je odlukom o promjeni trenera manje iznenadio nego što je to bio slučaj u dogovoru s onim koji će taj posao preuzeti.

Kad je početkom rujna objavljeno da je riječ o Nenadu Bjelici, bilo je jasno da se u Gradskom vrtu i okruženju priprema nešto veliko.

Arome povijesnih iskoraka u slavonskoj metropoli. Dolazak Nenada Bjelice samo je podigao temperaturu velikih nadanja navijača da je Osijek napokon sposoban za borbu za naslov prvaka Hrvatske

Je li imenovanje Bjelice iznenađenje? Kako se uzme. S jedne strane jest, jer nakon što se proljetos razšao s Dinamom, puno se medijski govorilo da će preuzeti neki klub u Europi. No, do toga nije došlo, a kada su mu se javili čelnici Osijeka, Bjelica očito nije mogao reći ne razgovoru. I tada nije bilo baš izvjesno da bi se vratio u klub u kojem je kao igrač od 1991. do 1993. pa od 1999. do 2001. ostavio dubok trag i postao ljubimac navijača, kao i najbolji igrač Hrvatske te reprezentativac.

Između ostalog zrakom je strujala teza kako mu je dio navijača zamjerio prihvatanje Dinama, što se činilo ipak nategnutim argumentom zašto ne bi došlo do suradnje na obostranu korist. Možda Bjelica i nije bio baš uvjeren da će se razgovori s Osijekom pozitivno završiti, no dogodilo se baš to. Prihvatio je i potpisao trogodišnji ugovor. Dakle, to je dugoročno vezivanje po današnjim kriterijima nogometa, pogotovo trenera u HNL okvirima i uzusima.

Kad se predstavlja novi trener na gradilištu novog stadiona na Pampasu i kad se čulo što će Nenad Bjelica raditi u Osijeku, jasno se razumjelo zašto je tako brzo i naoko jednostavno slavonski klub dobio optimalno i do jučer, činilo se, nedohvatljivo stručno rješenje.

Dobio sam sve ovlasti u vođenju sportskog sektora, od prve momčadi preko druge i mlađih kategorija. To nisam nikad imao u ovakvom obliku te me kompletan projekt koji mi je prezentiran odlučno privukao da prihvatom veliki izazov, rekao je tom prilikom Bjelica.

S punim ovlastima u vodstvu struke na svim razinama, ali i uz samostalno odlučivanje tko će biti dio tih stožera, odnosno samostalno provođenje selekcije igrača, transfera onih koji dolaze i onih koji odlaze, Nenad Bjelica je praktično postao menadžer engleskog tipa.

U našim okvirima, gdje takve ovlasti klupske šefovi ne daju nikome, Osijekov potez je uistinu senzacionalan. Logično je da promocija novog šefa znači i

detroniziranje prethodnika, ne samo trenera. Najzvučnije je djelovalo silazak sa scene sportskog direktora Alena Petrovića. I to zato što je radio dobar posao u selekciji igrača i uspješnosti transferiranja u inozemstvo. No, bilo je prirodno da Bjeličinim ustoličenjem, s punim ovlastima šefa struke po svim razinama, Petrović odstupi.

Vrlo brzo nakon što je Bjelica postao stvarnost klupe i tehničkog ureda Osijeka, atmosfera oko kluba i momčadi poprimila je drugu dinamiku. Onu koja znači uzbudjenje, probuđene strasti, očekivanja, rast napetosti za utakmice, ali i tipično bezuvjetno povjerenje koje se daje onome kome se za stručnost itekako vjeruje.

Nenad Bjelica trener je već 13 godina. Ima iskustva iz Austrije, Italije, Poljske i Prve HNL, a s Dinamom je doista napravio velike stvari. Između ostalih srušio je mit ili stereotip kako Modri ne mogu ostvariti europsko proljeće. Nakon 50 godina igrali su Europsku ligu „u kratkim rukavima“.

Da je u Osijeku na pomolu promjena paradigme doživljaja nogometne stvarnosti pokazalo se već nakon prve četiri utakmice u domaćem prvenstvu. Osijek je s Bjelicom preko noći postao natjecateljski ozbiljan i goropadan, a da je samo razmjestio neke figure i motivacijski podignuo momčad koja je do tada bila u depresivnoj fazi. Četiri pobjede, od kojih je zvučna bila napose ona s Rijekom (3:0), gol razlika 8:1, jasno su naznačili u kojem smjeru ide ta priča. Ubrzo je Bjelica sa svojom idejom i realizacijom pojačanja, dodatno osnažio opće uvjerenje da će Osijek postati legitiman pretendent za borbu za vrh.

Možda ne odmah sada, ali unutar godinu dana, sasvim je sigurno. Bjelica je doveo Damjana Bohara (850 tisuća eura), Josipa Jugovića, Marija Jurčevića, a važan posao napravio je prethodnik Petrović kad je otkupio ugovore Silve (500 tisuća eura Olimpiacosu) i Ndockyta (550 tisuća eura Getafeu), pogotovo dovođenjem argentinskom napadača Ramona Miereza iz Alavesa (posudbom s pravom otkupa) i Ante Ercega. I to neće biti sve jer je Bjelica

najavio nastavak snaženja momčadi za vrlo jasnju ambiciju osvajanja trofeja. Povijest kluba bilježi samo jedan takav doživljaj, a to je osvajanje Kupa 1999. godine. Premalo za važnost i dimenziju Osijeka u domaćem nogometnom okruženju.

Ulaganje u dovođenje Bjelice podrazumijeva i angažman šestorice njegovih vjernih i stručnih suradnika, potpuno odrješene ruke u kadroviranju te osiguranje godišnje proračuna za pojačanja. To sve skupa ukazuje da je u Osijeku, nakon četiri godine temeljnih ulaganja u saniranje klupskog poslovanja i pogotovo u infrastrukturu, mađarski vlasnik odlučio uložiti u značajni natjecateljski iskorak. Jedna je to od ključnih odrednica u radu Nenada Bjelice, koji je prije svega trener natjecatelj. Dakako da će mu uloga menadžera donijeti mnogo više posla i to drugačijeg, ali organizacijski se to itekako može postložiti. Vidjelo se to primjerice u ekstremnoj situaciji kada je Nenad Bjelica, zbog naglog pogoršanja kroničnih problema s ledjima, hitno morao na operaciju. Njegovi suradnici, na čelu sa zamjenikom Reneom Pomsom, znali su što im je činiti i kako momčad pripremiti i provesti kroz Šubićevac. Pobjeda od 2:0, golovima Miereza, kojem je to već četvrti otkako je stigao, Osijek je olakšao oporavak treneru i pozicionirao se na tri boda od vodećeg Dinama. Nakon tri kola, prije dolaska Bjelice, ta je razlika iznosila osam bodova.

Osijek i Bjelica postavili su si odmah visoko letvicu. I bolje da je tako nego da su nastavili priču s nekom mlakom retorikom rada na duge staze. Gard pobednika kojeg ima trener odmah se reflektira na okruženje, na momčad, ali i na atmosferu. Osijek je imenovanjem Bjelice, ali i visokim ulaganjima dao naslutiti da zna što želi i uvjereni su da je to put kojim će do cilja doći. Možda je ispadanje u kvalifikacijama za Europsku ligu ovog ljeta bio samo simbolični završetak jedne ere i označeni početak nove, trofejne i pobjedničke. Sve to uz super uzbudljivo očekivanje novog stadiona i velebnog klupskog kampa.

Prijelazni rok u HNL-u

po klubovima

DINAMO

DOŠLI: Kristijan Jakić (Lokomotiva, 1 200 000 eura), Stefan Milić (Budućnost, 500 000 eura), Marko Tolić (Lokomotiva, 300 000 eura), Komnen Andrić (Inter, kraj posudbe), Luka Menalo (Olimpija, kraj posudbe), Lirim Kastrati (Lokomotiva, kraj posudbe), Marko Lešković (Lokomotiva, kraj posudbe), Iyayi Atiemwen (Lokomotiva, kraj posudbe).

OTIŠLI: Joško Gvardiol (RB Leipzig, 16 000 000 eura), Nikola Moro (Dinamo Moskva, 8 500 000 eura), Damian Kadzior (Eibar, 2 000 000 eura), Adrian Šemper (Chievo, 1 500 000 eura), Emir Dilaver (1 000 000 eura), Roko Baturina (Ferencvaros, 700 000 eura), Mateo Leš (Heracles, 220 000 eura), Francois Moubandje (Alanyaspor, posudba), Stefan Milić (Varaždin, posudba), Ivo Pinto (Rio Ave, posudba), Tin Hrvoj (Varaždin, posudba), Marko Đira (Lokomotiva, posudba), Mario Čuže (Lokomotiva, posudba), Sandro Kulenović (Rijeka, posudba), Joško Gvardiol (RB Leipzig, posudba), Amer Gojak (Torino, 6 000 000 eura).

LOKOMOTIVA

DOŠLI: Sherif Kallaku (Teuta, 150 000 eura), Alex Dos Santos (Atletico Madrid B, bez odštete), Nikica Jelavić (Guizhou, bez odštete), Reuben Acquah (LASK, bez odštete), Adria Altimira (Barcelona B, bez odštete), Kemal Osmanković (Željezničar, bez odštete), Marko Đira (Dinamo Zagreb, posudba), Džemal Ibishi (Vardar, ?), Mario Čuže (Dinamo Zagreb, posudba).

OTIŠLI: Ivo Grbić (Atletico Madrid, 7 000 000 eura), Myrto Uzuni (Ferencvaros, 1 800 000 eura), Kristijan Jakić (Dinamo Zagreb, 1 200 000 eura), Toni Datković (Aris, 640 000 eura), Marko Tolić (Dinamo Zagreb, 300 000 eura), Bradley Vliet (Dordrecht, bez odštete), Dino Halilović (Istra 1961, ?), Luka Hujber (Istra 1961, ?), Nikola Pejović (Admira, posudba), Marko Lešković (Dinamo Zagreb, kraj posudbe), Iyayi Atiemwen (Dinamo Zagreb, kraj posudbe), Lirim Kastrati (Dinamo Zagreb, kraj posudbe), Mario Čuže (Lokomotiva, posudba), Sandro Kulenović (Rijeka, posudba), Đorđe Rakić (kraj karijere).

VARAŽDIN

DOŠLI: Jurica Grgec (Urartu, bez odštete), Kerim Memija (Vejle, bez odštete), Stefan Milić (Dinamo Zagreb, posudba), Tin Hrvoj (Dinamo Zagreb, posudba), Ivan Delić (Hajduk, posudba), Dino Skorup (Hajduk II, posudba), Mijo Šabić (Croatia Zmijavci, ?), Jorgo Pellumbi (Skenderbeu, ?), Agon Elezi (Skenderbeu, ?), Matija Kovačić (Aluminij, ?), Itsuki Urata (Zorja, bez odštete).

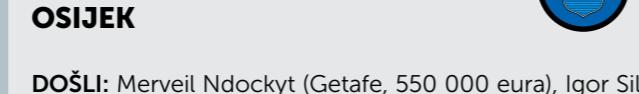
OTIŠLI: Matej Rodin (Cracovia, 65 000 eura), Ante Mrmić (Tehničar, bez odštete), Karlo Sambolec (Podravina Ludbreg, bez odštete), Matija Špičić (Ravnice, bez odštete), Denis Glavina (Međimurje, bez odštete), Jamal Bajandouh (Shabab, bez odštete), Duje Ninčević (Solin, bez odštete), Franjo Prce (Slaven Belupo, ?), Ivan Nevistić (Rijeka, kraj posudbe), Petar Mamić (Rijeka, kraj posudbe), Tomislav Turčin (Rijeka, kraj posudbe), Tonio Teklić (Hajduk, kraj posudbe), Karlo Težak (?).

SLAVEN BELUPO

DOŠLI: Törles Knöll (Nürnberg, bez odštete), Karlo Lulić (Beveren, bez odštete), Martin Boakye (Jeunesse, bez odštete), Ivan Čović (Gorica, bez odštete), Miroslav Iličić (Orient 1919, ?), Frane Maglica (Dubrava TK, ?), Frano Mlinar (Inter Zaprešić, ?), Damian van Bruggen (Inter Zaprešić, ?), Franjo Prce (Varaždin, ?), Matej Jukić (Dugopolje, ?).

OTIŠLI: Zvonimir Šarlija (Ankaragücü, 350 000 eura), Marko Iharoš (Budafoki, bez odštete), Vinko Međimorec (Gabala, bez odštete), Robin Kamber (Schönenwerd, bez odštete), Antun Marković (Papuk, bez odštete), Mateus Lima (Hapoel Nof HaGalil, bez odštete), Miloš Radivojević (Rad, bez odštete), Luka Liklin (Rudeš, posudba), Niko Havelka (Međimurje, posudba), Mihael Mladen (Križevci, posudba), Antonije Ježina (Osijek, ?), Festim Alidema (Drita, posudba), Michele Šego (Hajduk II, kraj posudbe), Božo Mikulić (Hajduk, kraj posudbe), Davor Lovren (Fortuna, kraj posudbe), Dario Čanađija (Astra Giurgiu, 400 000 eura).

OSIJEK

DOŠLI: Merveil Ndockyt (Getafe, 550 000 eura), Igor Silva (Olympiacos, 500 000 eura), Damjan Bohar (Zaglebie, 500 000 eura), Jose Antonio Caro (Albacete, bez odštete), Mario Jurčević (Olimpija, bez odštete), Antonio Ježina (Slaven Belupo, ?), Ramon Mierez (Alaves, posudba), Ante Erceg (Brøndby, posudba).

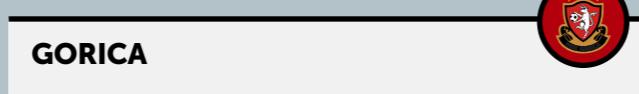
OTIŠLI: Mirko Marić (Monza, 4 500 000 eura), Josip Vuković (Maritimo, bez odštete), Tomislav Šorša (Gjilani, bez odštete), Karlo Kamenar (Žalgiris, posudba), Antonio Mance (Puskás, posudba), Marko Malenica (Lech, posudba), Josip Špoljarić (Istra 1961, posudba).

ŠIBENIK

DOŠLI: Josip Kvesić (Široki Brijeg, bez odštete), Silvio Anočić (Roma, bez odštete), Deni Jurić (Rudeš, bez odštete), Arian Mršulja (Smederevo, bez odštete), Ivica Batarelo (Hajduk II, bez odštete), Emir Sahiti (Hajduk II, posudba), Išnik Alimi (Atalanta, posudba), Juan Camilo Mesa (America, posudba), Juan Nieva (America, posudba).

OTIŠLI: Luka Juričić (Željezničar, bez odštete), Davor Kukec (ASKÖ Oedt, bez odštete), Zvonimir Blaić (Radomlje, bez odštete), Ivan Antunović (Slavonija Požega, bez odštete), Yusuf Musa (Dubrava Tim Kabel, bez odštete).

HAJDUK

DOŠLI: Dimitrios Diamantakos (St. Pauli, bez odštete), Jani Atanasov (Bursaspor, bez odštete), Darko Todorović (Red Bull Salzburg, posudba), Adam Gyurcsó (Puskás, kraj posudbe), Tonio Teklić (Varaždin, kraj posudbe).

OTIŠLI: Ardian Ismajli (Spezia, 2 500 000 eura), Josip Juranović (Legia, 400 000 eura), Dino Beširović (Mezőkövesd, 150 000 eura), Ivan Delić (Varaždin, posudba), Jakov Blagaić (Olimpija, posudba), Samuel Eduok (Konyaspor, posudba), Lumbardh Dellova (Prishtina, posudba), Stipe Vučur (?), Hamza Barry (?).

GORICA

DOŠLI: Paulius Golubickas (Dainava, 50 000 eura), Ivan Banić (Rudeš, bez odštete), Albi Doka (Tirana, bez odštete), Josip Mitrović (Rijeka, bez odštete), Matar Dieye (Olimpik Donjeck, bez odštete), Younes Delfi (Charleroi, posudba).

Otišli: Cherif Ndiaye (Göztepe, posudba, 200 000 eura), Martin Šroler (Inter Zaprešić, posudba), Martin Maloča (Gaj Mače, bez odštete), Gojko Gadže (Orient, posudba), Patrik Periša (BSK Bijelo Brdo, bez odštete), Leon Išek (Primorac Biograd, posudba), Ivan Čović (Slaven Belupo, bez odštete), Maks Juraj Čelić (Lavov, bez odštete), Michal Maslowski (?).

ISTRA 1961

DOŠLI: Mario Lovre Vojković (Ried, bez odštete), Lovro Jurić (Dinamo Zagreb II, bez odštete), Antonio Perera (Alaves, posudba), Matej Vuk (Rijeka, posudba), Josip Špoljarić (Osijek, posudba), Luka Hujber (Lokomotiva, ?), Dino Halilović (Lokomotiva, ?).

OTIŠLI: Josip Čondrić (Rotor, 122 000 eura), Markus Pavić (Virtus Entella, bez odštete), Tomislav Duka (Zagora, bez odštete), Agron Rufati (Zorja, ?), Regan Obeng (?), Karolis Laukžemis (?), Josip Maganjić (Fiorentina, kraj posudbe), Matija Fantić (Dinamo Zagreb II, kraj posudbe), Denis Bušnja (Rijeka, kraj posudbe), Ivan Delić (Hajduk, kraj posudbe).

Kako je protekao atipičan prijelazni rok, opterećen svim teretima pandemije COVID-a?

NAJVIŠE TRANSFERA BEZ NOVCA, IZOSTANAK KAPITALACA I SOLIDNA ZARADA HNL KLUBOVA

Svijet nakon pojave koronavirusa više neće biti isti! Fatalističko predskazanje s početka godine poprima sasvim konkretnе efekte u gospodarskom svijetu. Ekonomski stručnjaci zbrajamu dubioze i procjenjuju sveukupne negativne učinke uzrokovane pandemijom. Slično je i u nogometnoj industriji. Možda nećemo u euro ili dolar moći iskazati koliki je konkretni minus u poslovanju pojedinih klubova ili organizacija, ali svakako možemo konstatirati da su promišljanja i poslovne odluke u nogometnom poslovanju pod velikim utjecajem globalne situacije. Najizravnije se to očitovalo u prijelaznom roku.

Transferi od stotinjak ili više milijuna eura tijekom mjesec dana otvorene trgovine nisu se spominjali niti u vicevima. Mada je aktivnost klubova na nogometnoj tržnici bila poprilično živa. Dojam je kako nikada nije zabilježeno toliko propalih transfera. Najviše se poslovalo bez novca.

Klubovi su na tržištu većinom tražili slobodne igrače te potpisivali ugovore o posudbi ili razmjeni. Pa i oni najveći. Eklatantan je primjer aktualnog prvaka Europe, minhenskog Bayerna i Andreja Kramarića. Kada je bavarski klub pokazao zanimanje za hrvatskog reprezentativca, njegov je poslodavac Hoffenheim istaknuo prigodnu cijenu od 40 milijuna eura! Čelnici Bayerna rješenje su međutim pronašli u Parizu. Nakon što mu je istekla ugovorna obveza s PSG-om, Bavarići su doveli Erica Maxima Choupo-Motinga. Besplatno!

Od najvećih klubova financijska kriza najteže je pogodila Barcelonu. U izješču o poslovanju katalonskog kluba u sezoni 2019/20. spominje se dubioza od 488 milijuna eura! Stoga se Barcelona zadužila kod investicijske banke Goldman Sachs za 800 milijuna eura, koje bi trebala otplaćivati idućih 20 godina. Plan saniranja tzv. financijske rupe uključivao je i prodaju obiteljskog srebra. Jednog trenutka u javnosti se pojavila transfer lista s ponajvećim imenima katalonskog kluba: Luis Suarez, Ivan Rakitić, Neto, Nelson Semedo, Samuel Umtiti, Junior Firpo, Arturo Vidal, Ousmane Dembele, Martin Braithwaite, Carles Alena, Rafinha, Jean-Clair Todibo, Philippe Coutinho i dr. Čak se i Leo Messi, nezadovoljan ovakvim raspletom našao „u izlogu“. No, nitko nije želio iskratiti kamione novca (službena mu je odšteta 700 milijuna eura) za igrača kojemu za godinu dana ionako istječe ugovor. Pa, makar se zvao Lionel Messi.

Za razliku od bogatih i utjecajnih svjetskih klubova, hrvatski (niti ovoga puta) nisu imali alternative. Oni su i ovaj prijelazni rok iskoristili prvenstveno za izlazne transfere. Naprosto, hrvatskim je klubovima to jedini postojani izvor financiranja, odnosno kreiranja budžeta.

Iako je prijelazni rok formalno trajao do 17. listopada većinu posla hrvatski su prvoligaši zgotovili do konca rujna. U većini europskih liga tržište je zatvoreno već 5. listopada. Po brojkama, dominantan je ponovno bio Dinamo. Do kraja rujna maksimirski je klub inkasirao od transfera 29,92 milijuna eura.

Naknadno je još prodan Gojak u Torino za šest milijuna eura. Međutim, apsolutni pobjednik u rasprodaji bio je doprvak HNL-a, zagrebačka Lokomotiva. Na račun kluba s Kajzerice sjelo je za Lokomotivu nevjerojatnih 10,94 milijuna eura. Rekordni transfer ostvario je reprezentativni vratar Ivo Grbić koji je potpisao ugovor s Atleticom iz Madrida za 7 milijuna eura! Osijek je prodao Mirka Marića za 4,5 milijuna, a Rijeka je utržila 4,4 milijuna eura. Najboljeg strijelca HNL-a Antonija Čolaka, klub s Rujevice transferirao je za 3,5 milijuna eura. I u ovom se prijelaznom roku Hajduk, glede prodaje igrača, našao u epizodnim ulogama. Splićani su najviše dobili od prodaje stopera Ismailija (2,5 milijuna eura) u talijansku Speziju. Ostale klubove očekuje teška zima i neizvjesno punjenje proračuna.

Slaven Belupo je zaradio 750 000 eura, Gorica 200 000, Istra 122 000, a Varaždin 65 000. Jedino Šibenik nije prodao niti jednog igrača.

Nije bilo kapitalaca. Tako bismo u tri riječi mogli opisati ovogodišnji prijelazni rok. I doista, najveći transfer ostvario je Kai Havertz. On je za 80 milijuna eura prešao iz njemačkog Bayera u Chelsea. Slijede transferi Arthuria iz Barcelone u Juventus za 72 milijuna eura, Victora Osimhenia iz Lillea u Napoli za 70 milijuna, itd. Sveukupno, u Ligi petice klubovi su tijekom ovog prijelaznog roka potrošili 2,2 milijarde eura manje nego lani.

Najveći transfer ovoga ljeta napravio je 18-godišnji nogometni Dinama, Joško Gvardiol. Iznos od 16 milijuna eura rekordni je u kontekstu transfera za jednog tinejdžera, odnosno stopera u Prvoj HNL. No, ugovor između Gvardioli i njemačkog Leipziga izniman je i zanimljiv po detaljima koji se u njemu navode.

Nesumnjivo, ugovori nogometnika svakim su danom sve sadržajniji, a menadžeri i pravni zastupnici pri transferima i ugrađenim bonusima nastoje biti što

isplatiti Zagrepčanima dodatnih 600 000 eura. Također, za vrijeme trajanja ugovora od pet godina njemačkog kluba i Gvardioli, Dinamo će dobiti 300 000 eura po sezoni svaki put kada se Leipzig plasira u Ligu prvaka. A maksimirski će klub inkasirati i 20% od narednog transfera Joška Gvardioli.

Ako se realiziraju svi bonusi u Dinamovu korist ovaj bi transfer mogao premašiti onaj iz 2016. kada je Marko Pjaca prešao u torinski Juventus za rekordnih 23 milijuna eura. Ukupna svota će nadmašiti i poslovni interes engleskog Leeda, koji se nadmetao zajedno s Leipzigmom. Englezi su ponudili Dinamu za Gvardioli 18 milijuna funti.

Gvardiol igra na poziciji lijevog stopera koja je na nogometnom tržištu poprilično deficitarna. Stoga je investicija u talentiranog 18-godišnjaka, u razmišljanjima čelnika Leipziga ponajprije ulaganje u budućnost.

maštovitiji. Ugovor Gvardioli i Leipziga svakako je jedan od neobičnijih.

Za prijevremeni raskid ugovora s Gvardiolom, Dinamo će na ime odštete dobiti od Leipziga 16 milijuna eura u dvije rate. To je tzv. fiksni dio ugovora. No, postoje i dodaci, kao i prigodni bonusi. Dogovorno, Gvardiol je kao igrač Leipziga potpisao ugovor o posudbi s Dinamom. Bundesligaški klub će Dinamu honorirati svaki nastup Gvardioli u HNL-u do kraja sezone (mora odigrati barem poluvrijeme) sa 70 000 eura! U ugovoru o posudbi je i klauzula da Leipzig može povući svog stopera iz Maksimira već u zimskom prijelaznom roku. Ali, i u tom slučaju Nijemci bi platili Dinamu 15 nastupa za Gvardioli, odnosno sveukupno milijun eura.

Odigra li Gvardiol svih šest utakmica (najmanje po poluvrijeme) u skupini Europske lige za Dinamo, Leipzig će

IN MEMORIAM

PREDRAG NALETILIĆ NALE (1932.-2020.)

Foto: Jurica Galoic/PIXSELL

U Zagrebu je od posljedica teške bolesti 7. listopada preminuo Predrag Naletilić Nale. Bio je jedan od prvih licenciranih i svjetski relevantnih FIFA-inih agenata s područja bivše Jugoslavije, koji je u dugoj i vrlo uspješnoj karijeri imao uistinu senzacionalne transfere. Dovoljno je reći da je u daljoj povijesti Nale bio taj koji je u Dinamo doveo legendarnog Stjepana Lamzu, dok je u bližoj povijesti svakako vrijedno naglasiti da je sudjelovao u transferima Zvonimira Bobana i Dejana Savičevića u AC Milan, zatim u dovođenju Tomislava Ivića i Vujadina Boškova u Serie A. I to za igrače Milana u njegovoj zlatnoj eri, početkom 1990-ih godina, kada je taj klub bio najmoćniji i najuspješniji na svijetu, odnosno za trenere u doba kada su stranci bili iznimani slučaj na klupama apeninskih klubova.

Rođen je 18. lipnja 1932. godine u Širokom Brijegu, a s deset godina preselio se u Zagreb. Život ga nije mazio jer je prije toga, u razmaku nekoliko godina, ostao bez oca i majke. U Zagrebu je skrb o njemu preuzeila sestra, Neda Pavličević, koja je već duže bila stanovnica hrvatske metropole. Ona je majka dvojice poznatih aktera hrvatske košarke, odnosno međunarodnih okvira, Damira i Željka Pavličevića.

U mladim danima Nale je igrao i nogomet, jedno vrijeme i u Širokom Brijegu, kasnije u Lokomotivi Zagreb, ali nije osnažio tu karijeru. Znao je biti i fizioterapeut i pomoć igračima, a vrlo brzo je pokazivao iznimne organizacijske vještine. Kad se odlučio baviti poslom nogometnog posrednika nije ni slutio da će napraviti svjetsku karijeru. Uz mnoštvo igrača koje je transferirao iz zemalja bivše Jugoslavije, odnosno iz Hrvatske, ali i iz inozemstva, kao što je primjerice svjetski prvak iz 1998. godine, Francuz Dugarry, Predrag Naletilić bio je poznat kao organizator međunarodnih utakmica.

Danas je to puno jednostavnije nego što je to bio slučaj za Naleta u vremenu od 1960. do 1980. godine. Pogotovo zbog specifičnih društvenih okolnosti u Jugoslaviji, zatvorenosti granica kada su transferi u pitanju, ali i mnogih ograničenja kada su se ugovarale turneve po svijetu. U svim tim akcijama stjecao je znanja, iskustva i poznanstva. Temeljem toga, nakon što je Hrvatska postala samostalna, Naletilićev doprinos mnogim transferima, pomoći klubovima pogotovo u teško ratno doba, ali i svekolikoj pomoći pojedincima, grupama i udrugama, bio je ogroman.

Predrag Naletilić pokopan je na Mirogoju 9. listopada u krugu obitelji po vlastitoj želji.

Predrag Naletilić Nale bio je iznimno pouzdana osoba i zato nije čudno da je od kraja osamdesetih postao jedan od najbližih suradnika slavnog trijumvirata AC Milana, Silvija Berlusconija, Adriana Gallianija i Arieda Braide.

Nale je imao svoj ured u klupskoj bazi u centru Milana, odmah do glavnih direktora, a to je velika čast i povjerenje atipično s obzirom na njegov posao. No, Nale je uvijek znao gdje je njegovo mjesto. Uglavnom je slušao druge i malo pričao, a najviše je radio dok su drugi puno pričali. U svijetu nogometa, u kojem vlasta beskrupulozna borba za profitom, pozicijama i taština, Nale je bio jedinstven čovjek koji je stekao opće poštovanje svih aktera. Veliki gospodin, najčešća je fraza koja se vezivala za njegov lik i djelo.

Svoja iskustva, veze i poznanstva prenio je na sina Marka (47) koji je u proteklih 15-tak godina prerastao u vrlo uspješnog FIFA-inog agenta. Time je ispunio veliku želju svome ocu, koji je htio da sin nastavi njegovo poslanje i iskoristi ogromno iskustvo koje je imao. Bio je silno ponosan što se to i ostvarilo.

Predrag Naletilić pokopan je na Mirogoju 9. listopada u krugu obitelji po vlastitoj želji.

GDJE SU DANAS NEKADAŠNJI DOBITNICI TROFEJA NOGOMETAŠ?

2013.

LUKA MODRIĆ

U izboru za najboljeg igrača Hrvatske prvi put je pobijedio Luka Modrić. Real se zaustavio u polufinalu Liga Prvaka u kojem je bolja bila Borussia Dortmund, a u španjolskom prvenstvu su završili na 3. mjestu.

Luka je danas vođa Real Madrida, igra svoju devetu sezonu za kraljevski klub, ima osvojena dva španjolska prvenstva, četiri Lige Prvake, tri UEFA Superkupa, tri FIFA svjetska klupska prvenstva, srebro sa SP iz Rusije, najbolji je nogometni svijeta za 2018. godinu.

SAMMIR

Najboljim igračem HNL-a proglašen je Sammir koji je osvojio domaće prvenstvo s Dinamom gdje je bio najbolji strijelac kluba zajedno s Dujom

Čopom (12 pogodaka). Sammir je te sezone igrao i skupine Lige Prvake s Dinamom, a završili su na posljednjem mjestu iza PSG-a, Porta i Dynamo Kyiva.

U siječnju 2014. prelazi u španjolski Getafe gdje nakon jedne sezone odlazi u Kinu gdje nastupa za Jiangsu Guoxin i Hangzhou Greentown. 2017. se vraća u Dinamo, a danas nastupa za Lokomotivu iz Zagreba.

ANTE REBIĆ

Ante Rebić izabran je za najboljeg mlađog igrača HNL-a. U 29 ligaških nastupa postigao je deset pogodaka i RNK Split je završio na petom mjestu HNL-a s istim brojem bodova kao tada četvrtoplascirani HNK Hajduk Split.

Nakon odličnih izdanja u domaćem prvenstvu Ante Rebić je prodan u Fiorentinu za rekordan iznos koji je RNK Split ostvario.

Nakon nekoliko posudbi (RB Leipzig, Hellas Verona i Eintracht Frankfurt), Rebić je ostvario transfer u Eintracht Frankfurt kojeg je tad vodio Niko Kovač. Ante je u sezoni 2017./2018. osvojio njemački kup pobijedivši Bayern München 3:1 pri čemu je Ante zabio dva pogotka.

Nakon odličnih igara u Njemačkoj Ante je 2. rujna 2019. prešao u redove talijanskog velikana AC Milana. U sezoni 2019./2020. Rebić je postigao 11 pogodaka u 26 nastupa u talijanskoj Seriji A.

KELAVA

Najboljim vratarem Hrvatske proglašen je Ivan Kelava, koji je na golu Dinama bio u 33 prvenstvene utakmice i primio je 20 pogotka u svoju mrežu. Ivan je u srpnju iste godine potpisao za Udinese na čijim vratima je skupio ukupno deset nastupa. Odlazi na dvije posudbe u Carpi i Spartak Trnavu. Zatim prelazi u redove Granade gdje ostaje jednu sezonu. Nakon Španjolske nastupao je još za mađarski Debrecen, rumunjski Politehnica Iasi i Inter iz Zaprešića. Od ljeta je član ciparskog Alki Oroklinia.

TOMISLAV IVKOVIĆ

Trenerom godine u HNL-u proglašen je Tomislav Ivković koji je s NK Lokomotivom završio na odličnom drugom mjestu gdje je iza sebe ostavio NK Rijeka, HNK Hajduk Split i RNK Split. Lokomotiva je ostvarila 16 pobjeda i igrala je finale Hrvatskog kupa kada je izgubila od HNK Hajduk Split.

Nakon NK Lokomotive imao je angažmane u Saudiskoj Arabiji u Al-Faisaly i u domaćim klubovima NK Slaven Belupo, NK Rudeš i NK Inter Zaprešić.

NAJBOLJIH 11

Kelava (Dinamo) - Vrsaljko (Dinamo), Križanac (Split), Šimunić (Dinamo), H. Milić (Istra 1961) - Antolić (Lokomotiva), Sammir (Dinamo), Andrijašević (Hajduk) - Benko (Rijeka), Kramarić (Lokomotiva), Rebić (Split).

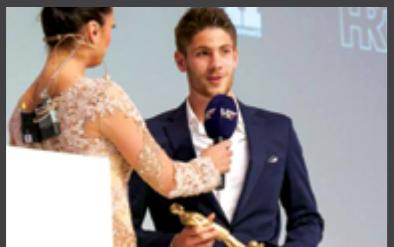
2014.

2015.

2016.

LUKA MODRić

U izboru za najboljeg nogometara Hrvatske drugi put je pobijedio Luka Modrić. Real je te sezone osvojio UEFA ligu prvaka, španjolski Kup i završili su na trećem mjestu španjolske La Lige. Luka je ukupno odigrao 51 utakmicu za Real Madrid u svim natjecanjima i postigao je dva gola.

ANDREJ KRAMARIĆ

Najboljim igračem 1. HNL izabran je Andrej Kramarić koji je bio drugi strijelac prvenstva s 18 pogodaka. HNK Rijeka je završila na drugom mjestu ispred Hajduka i RNK Split. Nakon dvije uspješne sezone u HNK Rijeka Kramarić je prodan u Leicester City gdje se zadržao kratko i početkom 2016. postao je novim članom TSG 1899 Hoffenheima gdje i danas igra.

MARIO PAŠALIĆ

Mario Pašalić, igrač HNK Hajduk Split, proglašen je najboljim mladim igračem Hrvatske. Mario je postigao 11 ligaških golova i vodio je Hajduk do trećeg mjeseta. U ljeto 2014. Pašalić je prodan u Chelsea gdje je idućih šest sezona proveo na posudbama u Elecheu, Monaku, Milanu, Spartaku

iz Moskve i Atalanti. Mario je od ljeta stalni član Atalante nakon što su ga kupili od Chelsea.

IVAN VARGIĆ

Najboljim vratarom Hrvatske proglašen je vratar HNK Rijeke Ivan Vargić. Ivan je branio 34 utakmice i HNK Rijeka je u 36 susreta primila 35 golova, a u 12 utakmica Vargić je sačuvao svoja vrata. Početkom 2016. Vargić prelazi u Lazio. Talijani su ga poslali na posudbe u Rijeku, Anorthosis Famagusta i Koper gdje se i danas igra.

MATJAŽ KEK

Najboljim trenerom lige proglašen je tadašnji trener HNK Rijeka, Matjaž Kek. Rijeka je u 36 susreta 1. HNL ostvarila 21 pobjedu, deset remija i samo pet poraza. Ukupno su postigli 72 pogotka i primili 35 golova u svojoj mreži. Rijeka se plasirala u grupnu fazu UEFA Europske lige i u vrlo zahtjevnoj skupini sa Sevillom, Feyenoordom i Standard Liegeom osvojila velikih sedam bodova pobjedivši Feyenoord i Standard kod kuće, uz remi sa Sevillom kod kuće. Kek je na čelu Rijeke bio do 2018. kad je dao ostavku i preuzeo reprezentaciju Slovenije.

NAJBOLJIH 11

Vargić (Rijeka), Tomečak (Rijeka), Maloča (Hajduk), Šimunić (Dinamo), Pivarić (Dinamo), Brozović (Dinamo), Močinić (Rijeka), Pašalić (Hajduk), Kramarić (Rijeka), Čop (Dinamo) i Soudani (Dinamo).

LUKA MODRić

Treću sezonu zaredom Luka Modrić je proglašen najboljim igračem Hrvatske. Real je završio na drugom mjesu La Lige sa samo dva boda zaostatka za prvakom Barcelone. Luka je odigrao 16 utakmica u La Ligi i postigao jedan gol. Real je ispašao u polufinalu Lige prvaka od Juventusa, a Luka je zabilježio šest susreta za kraljevski klub. Real je ispašao vrlo rano u Kupu kralja od gradskog rivala Atletico Madrida.

MARKO PJACA

Najboljim igačem HNL-a i najboljim mladim igračem proglašen je Marko Pjaca. Marko je u 32 prvenstvena nastupa upisao 11 pogodaka i s Dinamom osvojio naslov prvaka bez poraza i desetu titulu u nizu. Dinamo je te sezone osvojio duplu krunu i igrao je grupnu fazu Europske lige. Pjaca je 2016. prodan za rekordan iznos od 23 milijuna eura u Juventus. U prvoj sezoni je nastupao za Juventus u 14 ligaških susreta nakon čega se teško ozljedio. Četiri sezone proveo je na posudbama u Schalke 04, Fiorentina, Anderlecht i Genoa.

LOVRE KALINIĆ

Vratar Hajduka Lovre Kalinić izabran je za najboljeg vrataru Hrvatske. Lovre je branio ukupno 27 nastupa i Hajduk je te sezone primio 56 golova. 2016. prelazi u redove belgijskog prvoligaša Genta kao najskuplje plaćeni nogometar u povijesti gdje je odmah u prvoj sezoni proglašen najboljim vratarom Belgije. U Gentu se zadržao dvije sezone i 1. siječnja prelazi u Aston Villu. Jednu sezonu proveo je na posudbi u Toulouseu i danas je član Aston Ville.

ZORAN MAMIĆ

Zoran Mamić proglašen je naboljim trenerom lige. S Dinamom je osvojio duplu krunu i prvenstvo je završio bez poraza. Dinamo je u 36 prvenstvenih utakmica ostvario 26 pobjeda i deset remija te je postigao 85 pogodaka, primivši 21 gol. Dinamo je te sezone nastupio u Europskoj ligi gdje je u skupini s Red Bull Salzburgom, Celticom i Astrom Giurgiu ostvario šest bodova, pobjedivši Celtic i Astru. Nakon dvije uspješne sezone na klupi Dinama, Mamić je preuzeo Al-Nassr iz Saudijske Arabije, dvije sezone je vodio Al-Ain te po jednu sezonu Al-Hilal. Zoran je danas aktualni trener Dinama.

NAJBOLJIH 11

Domagoj Livaković (Zagreb) – Marin Leovac (Rijeka), Ivan Tomečak (Rijeka), Matej Mitrović (Rijeka), Marko Lešković (Rijeka) – Domagoj Pavičić (Dinamo), Ante Čorić (Dinamo), Arijan Ademi (Dinamo) – Dejan Radonjić (Istra 1961), Angelo Henriquez (Dinamo), Marko Pjaca (Dinamo).

LUKA MODRić

Luka je četvrta godinu zaredom proglašen najboljim igračem Hrvatske. U32 prvenstvena nastupa za Real Madrid postigao je dva pogotka. Real je te sezone završio na drugom mjestu La Lige sa samo jednim bodom zaostatka za prvakom Barcelonom. Real je te sezone osvojio Ligu prvaka pobjedivši gradskog rivala Atletico Madrid nakon boljeg izvođenja jedanaesteraca, a Luka je upisao 12 nastupa i postigao jedan gol.

MARKO PJACA

Drugu godinu zaredom najboljim trenerom proglašen je Zoran Mamić. Dinamo je osvojio dvostruku krunu i te sezone je igrao u skupini Lige prvaka. U 36 prvenstvenih utakmica Dinamo je ostvario 26 pobjeda, sedam remija i tri poraza, zabilježio 67 golova i primili su 19 pogodaka u svojoj mreži.

dvostruku krunu. Dinamo se plasirao u grupnu fazu Lige prvaka i Pjaca je te sezone upisao 12 nastupa u Ligi prvaka (kvalifikacije i grupna faza).

ANTE ČORIĆ

Najboljim mlađim igračem lige proglašen je Ante Čorić. Ante je te sezone upisao 28 ligaških nastupa za Dinamo i zabilježio četiri pogotka. S Dinamom je osvojio dvostruku krunu i u Ligi prvaka je upisao sedam nastupa. Ante je još dvije sezone nastupao za Dinamo nakon čega je prodan talijanskoj Romi 2018. godine. Za Romu je upisao dva ligaška nastupa i iduće tri sezone provodi na posudbama u španjolskoj Almeriji i nizozemskom VVV-Venlo čiji je i danas član.

ZORAN MAMIĆ

Drugu godinu zaredom najboljim trenerom proglašen je Zoran Mamić. Dinamo je osvojio dvostruku krunu i te sezone je igrao u skupini Lige prvaka. U 36 prvenstvenih utakmica Dinamo je ostvario 26 pobjeda, sedam remija i tri poraza, zabilježio 67 golova i primili su 19 pogodaka u svojoj mreži.

NAJBOLJIH 11

Lovre Kalinić (Hajduk) - Josip Pivarić (Dinamo), Gordon Schildenfeld (Dinamo), Stefan Ristovski (Rijeka), Marko Lešković (Rijeka) - Tino Sven Sušić (Hajduk), Ante Čorić (Dinamo), Marko Rog (Dinamo) - Ilija Nestorovski (Inter), Marin Tomasov (Rijeka), Marko Pjaca (Dinamo)

**Ostanimo odgovorni,
čuvajmo svoje i
zdravlje drugih**

HRVATSKA UDRUGA
NOGOMETNI
SINDIKAT

